



IVA ADAMCOVÁ

ČESKÉ BUDĚJOVICE

2017

PŘEPIS BESEDY KONANÉ 19. LISTOPADU



# Iva Adamcová – České Budějovice 19.11.2017

## ***Je možné během jednoho života projít Černou i Bílou magií a dojít do Pokory?***

Ano, v této době je to možné, ale základy a základní dlouhé období, kdy jste měli Černou a Bílou magii, ty už máte dávno za sebou. Tohle je jenom takové opakování před maturitou. Jak se říká. Takže v rychlosti si zopakujete všechny procesy. Netrvá to už životy a životy, protože víte, že mezi jednou a druhou čakrou se odehrává asi zhruba sedmdesát inkarnací, ale krátce pod prohlédnutím, pod otevřením třetího oka se odehrávají procesy, kdy víte, že najednou přibývá egoismu a dá se to těsně před odchodem do Pokory ve velice krátké době, prosím vás, krátká doba, je to během jednoho života a mohou to být desítky let, ale stejně je to pro vás hodně hodně náročné. Zkuste si vzpomenout i třeba na příběh paní Haichové v Zasvěcení, tam také se ještě odehrává během jednoho života ještě mnoho odporů a lítostí a různých stavů, které ještě musela doladit, než vlastně došla do úplného otevření třetího oka. Tak je to s námi s každým. Takže: jde to. To neznamena, že mi zpsychnete.

## ***Pokud na někoho myslím a pocítím k němu v té chvíli obrovskou lásku, má to na něj nějaký dopad a není to Bílá magie, i když to není úmysl?***

Když to není úmysl, vy moc dobře víte, že veliká láska je něco jiného v Bílé magii a veliká láska je něco jiného ve stavu Pokory. Stav lásky v Bílé magii znamená, že nemáte žádný odpor k tomuto člověku. A pozor, bývá to i vytvořeno tak, že ten člověk vám v tom Osudu něco nehezkého udělá. Dejme tomu, ublíží vaší dceři nějakým způsobem nebo vám sebere pozemek. Je to třeba nějaký váš příbuzný. Přesto, když přijde stav, kdy na něho myslíte, necítíte zášť. Je to obrovsky úlevné. To je láska. Vy mu nemusíte jako v Bílé magii posílat žádné pocity, proudy ani energie, kterými byste ho chtěli obohatit. Ona je to vlastně v hladině Bílé magie vypočítavost, protože Bílí mágové už vnímají, že to, co vlastně dělají světu, se děje jim. Takže tam je ještě dobře tak, že když já budu milovat svět, on bude milovat mě. To ještě není čistota. Je to takové jakoby vynucování něčeho, co chcete dostat. Ale až když je to úplně čisté, bez jakéhokoliv poryvu, i když vám ten člověk ublíží, třeba vás nějakým způsobem zneužije k něčemu, vy mu to ale zastavíte, znemožníte mu to, ale cítíte vždycky klid a mír. Tak to je láska. Úmysl vždycky vás vlastně hodnotí v té pozici. To znamená, že když úmyslně někam posílám lásku, abych ho třeba donutila mě milovat, tak to už je Bílá magie. Ale když jenom na něho myslíte, bez zášti, pocitu, že udělal něco špatného, ne. Jeho skutečnou identitou je totiž Vědomí. A Vědomí nemá tvar ani jméno. Může mít jakékoliv představy. Takto s vámi hýbala po mnoho inkarnací hmotná složka, protože vám představovala vždycky nějaký negativní čin, který udělal nějaký člověk, který měl tvar a jméno a tím se před vámi odehrávalo maňáskové divadlo. Jestliže ale já cítím klid, protože já znám, že on je Vědomí, a že jeho tělo to muselo udělat, aby mi dal poslední šanci proto, že moje tělo si ohlídám, a nepřivezmu si negativní emoce, tím jste vysvobození z toho koloběhu Karmy. A také víte jednu důležitou věc, že on sám sobě učinil a jemu se budou dít věci, které teď v současné chvíli vystřelil sám na sebe a on to

ještě neví. Stav hmoty je, že pak člověk touží po pomstě. Stav Boha je, že žádná pomsta neexistuje. Je pouze hledání sama sebe a až se ucelím, všechno ztichne.

***Pokud si někdo plně uvědomí svou vinu z minulosti, je nutná další zkouška nebo už jen platba? Děkuji. Helena.***

Pokud si uvědomíte, že jste něco v minulosti měli udělat jinak, budeme tomu říkat jinak. Uvědomte si, že jsem vám vždycky říkávala, že jste nikdy nebyli hříšní. Vy jste Vědomí. Vy jste jen podlehli impulsu obleku, který jste si na sebe oblékli, který v osudu má, že tento čin učiní. Jestliže jste se poučili a za dlouhá léta po tomto činu si uvědomujete, jak jste se trápili tím, jak to nebyl příjemný pocit a třeba toho člověka jste dlouho, dlouhá léta neviděli, tak potom stačí, že vás to upevní v přesvědčení, že příště, až se vás to tělo bude zase snažit mást, bude střílet odporové stavy, tak vy mu nepodlehnete. A to je potom nádherné vítězství Vědomí Ducha nad hmotným Vědomím, a to je ten klid a o to jde. Pokud byste si dělali výčitky, že někde minulosti jste to udělali, ne, vždycky jste byli Vědomím, jenom jste ještě nebyli Vědomí, které drží pevně ve svých rukou Hmotné tělo, ve kterém žije. A o to tady jde. Pokud se člověk tak poučí, pak ještě samozřejmě musí přijít platba za Odpor, který jste učinili a i ten Odpor vlastně vyplodí tu platbu v té míře, jaký byl vyslán a ta platba přesně v této míře musí být splacená. Jiné očištění neexistuje. Proto Bílá magie ještě nezná veškeré podrobnosti ucelení, protože ona se snaží ty platby zlikvidovat. Ne jenom platby. Ona vidí nemoc. Odmítá tu nemoc a zasahuje i do bloků, které jsou vytvořeny. Jenže jestliže v životě máte blok, dejme tomu před dvaceti lety jste udělali blok a v okamžiku toho bloku, protože celý Osud už je hotový, už je dáno, za jak dlouho, za jakou dobu, za kolik let nebo měsíců nebo hodin, přijde náprava, kdy to pochopíte, kdy ne. Nic není vaše. Vy se jenom vezete na lodi těla vašeho jména.

Mám tady vytištěnou jednu otázku, která vám to více objasní. Já se k tomu potom vrátím. Uvědomte si totiž, že jestliže celý Osud je hotový, tak i třeba léčitel musí někoho vyléčit, protože on je ve fázi Bílé magie. Ono v té chvíli se to podaří a oba dva jedinci jedou dále. I ten, který je vyléčený, protože on znova dělá věci, které zapisují Odpory a vytvářejí bloky a tedy následné platby. Ale i tato cesta je správná. Nikdy jsem neřikala nikomu, že něco bylo špatně. Už i základní přednášky, které jsou, jsou, že vše je dobré. Žádná hladina, žádná třída nikdy tady nebyla zlá, protože to je iluze. Planeta je jednou jedinou bytostí. A vy všichni možná pochopíte po jednom nádherném dopise, který vám tady teď přečtu.

***Nedávno jsem se zamyslela, Ivanko, nad jednou svou životní situací, která trvá už několik let a já ne a ne ji vyřešit. A přitom řešení by bylo tak snadné. Často jsem se nad tím zamýšlela, proč jsem jednu konkrétní věc nezvládla. Vždyť podmínky pro zvládnutí byly. Dokonce i mé schopnosti tu byly. A přesto se nepodařilo. Občas jsem tu myšlenku pustila z hlavy a sem tam se mi vracela. Nedávno se mi vrátila, když jsem pracovala na zahradě, ale tentokrát se po dlouhých dvaceti letech vrátila i s odpovědí, která mě úplně ohromila svou jednoduchostí. „Nezvládla jsi to, protože jsi to zvládnout neměla.“ Zůstala jsem stát doslova s otevřenou pusou, a***

***tak jsem nejspíš konečně pochopila ono pověstné: „Jak nahoře, tak dole“. On totiž Osud člověka není vypsán jen do jeho DNA, jemu program jede. On ho prostě chtě nechť, musí držet. Ale Osud člověka je vepsán i tam nahoře ve vesmíru. Je totiž přesně daný postavením planet v době jeho zrození. Hvězdy nám úplně přesně vymezují naši cestu. Proto jsou některé planety a jejich postavení v domě našeho zrození buď v povýšení, nebo v pádu. Ukazují, kdy se nám to povede anebo nepovede, a hlavně i to, kdy se nám to povést nemá. A i kdybychom se snažili sebevíc, nepovede se mu to, protože to nebylo v souladu s plánem naším i ostatních lidí. Prostě v některý moment života musíme něco nezvládnout, aby nás cesta vedla tam, kam máme jít.***

Ano. Vaše Vědomí je i v druhých lidech, a jestliže vaše Vědomí je všude pod planetou, potom i Hmota druhých lidí je vaše.

Nedávno mi napsala nádherný krátký dopis jedna žena s otázkou, že mě poslouchá dlouhá léta a čeká třetí dítě. Čeká miminko, za pár dnů bude rodit, a že jí kamarádka poslala v emailu nějaké video s jedním člověkem, nebudu ho jmenovat, který tam vysvětloval, že rozhodně by ženy měly rodit doma. Protože první dva dny, když se dítě narodí, na něj nikdo cizí nemá sáhnout. A ona tam sama už psala, když napsala tento dotaz, jestli s tím tedy souhlasím, anebo ne. Říkala: „Ivanko, ale já od té doby, co vás poslouchám, tak pro mě už nikdo cizí není.“ Já jsem jí napsala: „Bingo. Výborně.“ Ten, kdo se bude takto bát, to je vlastně pomyslná ochrana, chránit se před něčím a věřte mi, máme na to nemocnice. Máme na to lékaře, abyste rodili v pohodlnějším prostředí než doma, kde se může přihodit nějaká věc, která bude nečekaná a nebude pomoc na místě. Záleží to vždycky jenom na rozhodnutí toho kterého člověka, ale rozhodně je dobře mít rád každého.

V tom předcházejícím dopise, tam je vidět, že jste celek, a že jste všechno. A tohle je pro vás velmi důležité. Ale důležitá základna, kterou hlavně jste, jste Vědomí. Tady jak se píše o těch ascendentech a planetách. Uvědomte si, že vy vidíte jednotlivé planety, které v páté dimenzi budete také objevovat, protože i civilizace, které tam žijí, jsou vašim Duchem. Ale ve skutečnosti obrovský vesmír je jedno veliké lidské tělo. Je zkonstruován na stejném principu a jako člověk s očima člověka doposud, které máme k dispozici, nemůžeme dnes vidět skutečné propojení, které jsou mezi jednotlivými planetami, které existují, a dokonce mezi jednotlivými vzdálenými částmi našeho vesmíru, ale na to všechno se přijde, protože jak se řeklo: „Jestliže objevíš sebe a nalezneš sám sebe, nalezneš Boha i celý vesmír.“

***Milá Ivanko, prosím o radu. Mám v sobě rozpor. Žiji a dělám věci, bez nějakého pevně stanoveného cíle. Ale vše je v mém Osudu nastavené. Dokonce i v příští inkarnaci? Mohu nějak přispět ke kvalitnějšímu životu? Vím, že mám vše s Láskou a Pokorou přijímat. Padl mi do oka článek: „Myšlenka s vizí ve vašem srdci a ve vaší myslí vám pomůže dosáhnout větší spokojenosti. Pokud si nevytvoříte svou vlastní vizí,***

***dovolíte ostatním lidem a podmínkám, aby dali směr vašemu životu.“  
Děkuji za odpověď.***

Víte, Odpor, kterým si děláte hranici ke druhému člověku, nebo situační hranici k tomu, co se odehrává ve vašem životě, je stanovený ve vašem těle. A teď jde o to, jak dokážete při té cestě do 5D ovládnout ten Odpor. A věřte mi, že jestliže dokážete tělo zmobilizovat tak, že vše proběhne hladce, všechno dokonale zapadne. Den po dni budete zírat, jak je to dokonalé. V minulosti byste se hádali nebo se o něco přeli nebo chtěli dokázat, aby to tak bylo, jak byste chtěli.

Já vám řeknu příběh, který se odehrál včera. Včera ráno jsem přijela na Statek za Zdeničkou. Zdenička je úžasný člověk a já ji nechávám obrovský prostor. Já totiž dneska jako člověk jsem úplně mimoň. Takže mi musí někdo velet. Uděláš tohle, tohle, tohle. Já to ráda udělám. Není problém. Ona má v sobě obrovský potenciál zařizovat všechno možné a jejím dílem je vlastně pobyt na Statku a zařizování všech věcí okolo zahrady a já jsem jedním z těch pracovníků, kteří pomáhají vytvořit to, co je zapotřebí a poslouchám ráda. Já jsem tady jenom skutečně proto, abych byla kanálem k informacím, které potřebujeme. Přijela jsem včera ráno na Statek. Přivezla jsem vyžehlené prádlo. Ubrusy, utěrky a jdu po schodech nahoru a najednou vidím, že nad schodištěm, kde byly tři obrazy, tam nejsou. Jsou tam úplně jiné. A samozřejmě tomu tělu přišel takový ten údiv, jako co se stalo? Zdenička je odendala, dala si je jinam a i den předtím jsem tam všela veliký obraz, který jsem nechala, co namalovala moje dcera Petra, Ježíše na kříži, tak jsem ho dala hezky dolů pod schodiště, a když jsem obraz povésila, tak jsem zjistila, že jsem ho dala moc nízko. Tu zeď rozděluje taková zvláštní cihla a ten obraz šel až pod tu cihlu a nevypadalo to moc hezky, a protože už jsem neměla moc času, tak jsem si říkala: „Mmm, až přijedu příště, možná to přetluču,“ ale nechtělo se mi zase dělat ty díry do zdi, abych zase další nepřidělala. A odjela jsem domů a teď přijdu a nahoře obraz nebyl, dole také nebyl Ježíš. Jasně, že si jí to nelíbilo, ale trčely tam ty dva hřebíky. Přijdu nahoru a říkám: „Ahoj Zdeni, kde jsou obrazy?“ A Zdenička: „Mně se nelíbily. Já jsem je dala dolů.“ Tak asi vteřinku jsem koukla a říkám: „Tak jo.“ A odešla jsem odnést věci uklidit. Přijdu do pokoje a najednou jsem tam viděla obrazy v bedně, které ona sundala, a ten jeden byl opravdu moc hezký a byl trošku menší než ten obraz Ježíše. A vylezu ven a s takovou Pokorou jí říkám: „Zdeni, ty hřebíky se mi tam nelíbí. Já tam zkusím tady ten obrázek, co jsi tady sundala a dala jsi mi ho do truhly, jo?“ A ona: „No, tak to zkus.“ Já jsem tam povésila ten obraz. To byla dokonalost. Kdybych to měla vyměřovat, tak přesně končil, kde končil. A my obě jsme vydechly: Jé, ten sem patří. On úplně jakoby se vcucnul do té stěny. A teď si vezměte, kdybychom nebyly v Pokoře, pohádaly bychom se: „Co si to dovoluješ, sundaváš obrazy, to jsem tam dala já.“ Tam se dějí potom věci, které najednou s údivem zjistíte, že spolupráce všech jednotek, které kývají, nenechají tělu dělat zábrany a meze, že vytvoří velice rychle a úžasně jeden děj, který se vyrovná sám. Jeden obrázek zbyl a viděli jsme, že zbylo místo, které bylo zavěšeno na obrázcích na prodej, tak jsme ho tam zastavily, pak jsme se objaly a jely jsme do Českých Budějovic. Takhle to pracuje. Víte, vy máte nastaveny všechny nápady. Všechny vize. Pozor, hladina Hmoty může nastavit třeba i dobrou vizi, ale vy se musíte naučit přijmout i vizi druhého člověka a najít tu tenkou slabou stěnu mezi tím, abyste se přiklonili k hmotnému Vědomí, anebo potom

k Pokoře. To je velice těžké, ale vy už to budete vědět. Donutit to tělo, aby bylo klidné, spolupracovat, ustoupit a věřte, že i ten druhý člověk pak to Vědomí, od kterého jste se neodpojili, pak vám vyjde vstříc. A všechno nádherně dopadne.

***Ivanko, vše je mi jasné. Daří se mi. Jsem absolutně spokojená se vším, kromě svých občasných potřeb se opít. Opiju se nikoliv z nespokojenosti, ale z jakési zlobivé bujarosti a dětinské rozpustilosti. Nemám smutky ani deprese, ale to lákání alkoholu mě provází celý život. Mám se takto i s tou zátěží přijmout a nebojovat s chlastem jako s hydrou? Díky. Šedesátiletá buňka, která je ráda na světě.***

No super. Vy už můžete být opilá spokojeností. To už může stačit. Teď vážně. Boj je vždycky boj. Je to Odpor. Mělo by to odpadnout samo, když se přijmete taková, jaká jste a bude to pomalu ustupovat a vytahovat se z toho. Víte, ono všechno běží v takovém zvláštním filmu. Abyste to pochopila, co teď chci říct, nebo jsi pochopila, já ráda lidem tykám, vy to víte a doufám, že mi to odpustíte, tak vám řeknu příběh, který se odehrál tento týden s mou maminkou. Zlatou naší maminkou. To je i vaše maminka, protože vám ukazuje krásné věci, které musíte pochopit. Koukáte se někdo na Ulici? Moje maminka kouká a tam je taková starší paní vlastníci penzion, který ráda manipuluje s lidmi s vypočítavostí. Ona má peníze a teď je takhle postrkuje podle těch svých věcí. A moje maminka, když něco z toho ten člověk v sobě má, to je obraz v zrcadle. Tak to nesnesete na druhém člověku. Moje maminka, kdykoliv tu ženskou vidí: „Podívej, to je Ježibaba.“ Já vždycky: „Mami, klídek, to je jenom hra.“ Ona: „Já se na ní nemůžu koukat.“ A vždycky to jede. Představte si, především sedíme večer u televize a moje děti, to možná víte, mi koupili malý domeček, na který já nemám peníze, abych ho rekonstruovala, a konec konců ona je to taková napůl zbořenina. Polovina domku se musí zbourat. Takže až jednou moje maminka dožije, já prodám dům v Teplicích, tak si za peníze z toho domu, ten domeček opravím a budu tam žít, protože Petruška řekla: „Mami, my tě známe. Kdybys bydlela jednou na Statku, tak v noci půjdeš na záchod, s někým se zasekneš na schodišti a budeš do rána kecat.“ A mají pravdu. Takže já si odejdu těch dvě stě metrů někam pryč a zase ráno přijdu. A moc ráda. A najednou večer ta maminka říká: „Ivanko, něco ti musím říct.“ A už to bylo tak jako napružené. Říkám: „Co je maminko, děje se něco?“ protože to bylo uprostřed filmu. A maminka: „Já si nepřeju, abys jednou bydlela v té barabizně, v té prdeli světa. Ty si koupíš byt v Lounech 2+1 a budeš do práce dojíždět.“ Kdybych byla 3D člověk, tak se pohádáme. A teď, já jsem se začala smát a říkám: „Mami, ty si děláš legraci, vid’?“ A ona: „No, to si teda nedělám.“ Říkám: „Víš co, maminko? My si to teď vyměníme, jo? Já budu ty a ty budeš já. Mně už se blíží ke sklonku života ten odchod, nevím kdy, a teď já ti tady takhle budu dirigovat, kde máš žít a kde ne. Ty mě nutíš, abych si koupila byt někde v paneláku a sama bys do paneláku nikdy nešla, jak tě znám. A já až si to jednou opravím, tak tam budu mít krbová kamna a budu mít úplně maličký domeček s malilinkatou zahrádečkou, kde se nemusím hodiny a hodiny vláčet a starat se o to, a přitom to bude upravené. A budu mít nad sebou na postelí stropní okno a tam budu vidět hvězdy a možná i dešť, když bude pršet. A ta maminka seděla a koukala a pak řekla: „Tak si dělej, co chceš.“ A takhle to funguje. Ale už to právě předpokládáme, protože to, co právě

odmítáme, toto hmotné Vědomí vás zpacifikuje a dělá to, takže milujte Hydru. Ono jde být v radosti a v té veselosti i bez toho alkoholu. Jde to.

Nedávno jsem poradila jednomu pánovi, strašně jsme se nachechtali. On to vzal jako vtip. On říká: „Já furt musím pít pivo. Mně tak chutná.“ Tak jsem mu říkala: „Tak dobře, tak si kupte nealkoholické. To chutná stejně. To je nádherná iluze.“ A on tak na mě kouká. Ano, hmotná složka vás klame. Klame vás, ale využívá samozřejmě chemie těla, aby vás na něco nalákala. A dá se toho někdy krásně využít.

***Jaké ideální přání k narozeninám, přát hodně štěstí, zdraví, lásky, splnění všech tužeb a přání, když máme být spokojení a to stačí. Přát tedy spokojenost vždy a všude? Děkuji.***

Prosím vás, nebuďte fanatičtí. Já taky říkám, když někomu šlápnu na nohu: „Ježíš, to je mi líto.“ A není mi to. To je jenom slovo proboha. Abyste mi rozuměli, tak vám musím vysvětlit, a to je to samé. Takže nepřijdu k někomu a řeknu: „Nepřeju ti vůbec nic, protože se to nemá. Ty si to musíš dokázat sám.“ Ale popřeju mu úplně normálně a beze strachu, že dělám něco, co bych neměl. Nebojte se, to odpadne všechno, takovéhle věci. Najdou se jiné výrazové prostředky. Samozřejmě, že když jdete někomu přát a máte ho rádi, tak mu přejete, aby byl spokojený, ale to už tu spokojenost si musí samozřejmě najít sám. Ale nebojte se říct tyto věci. To by byl fanatismus. „Ti nepřeji vůbec nic.“

***Co dělat, pokud mám pocit, že na mě působí kletba. Děkuji.***

Vůbec nic. Pamatujte si, že tohle dělá vaše vlastní tělo. Jestliže jste celek, tak Satan ví, z čeho máte obavu, a když se budete obávat, že na vás někdo posílá kletbu, tak to vaše tělo vám bude házet takové pocity, že tomu budete skutečně hluboce věřit. Skutečná realita je ta, že ten, kdo kletbu vysílá, ji střílí sám na sebe, protože každý z vás je uceleným stoprocentním Božstvím. Ve fázi Černé magie, kde se to dělá běžně, samozřejmě ti mágové nevědí, že střílí jeden po druhém, a protože si to zaslouží, je tam velká skupina těch, kteří střílí, tak do nich musí být stříleno. Když potom Černý mág vyjde z Černé magie, odejde do Bílé magie, tam už chce být dobrý, tam se zase učí nedělat si proti těm kletbám ochranu, protože on předtím byl v té fázi Černého mága a musí si sklidit to, co zasel ještě. Ty třídy se dostihují v jisté fázi. A Bílý mág se ochrání od Černé magie, od útoku kletby tím, že mu to bude lhostejné a nebude útočit žádnou ochranou, kterou si dělá, protože to je vlastně nesouhlas. Vy jste si objednali celý Osud. Tady vlastně v té dualitě si tyto dvě třídy myslí, že mohou vládnout vůlí člověka. To je iluze, kterou oni musí odložit ještě po mnoho životů. Takže vysvětlovala jsem vám, že když budete bez Odporů, tak kdokoli by chtěl proti vám cokoliv vyslat, vy tu pro něj nejste. Vy tady vidíte sedět Ivu, ale Iva nežije. Iva je mrtvá. Zdánlivě pro vás je živá. Ona nemá Odporů těla. Sedí tady čisté Vědomí. Kdyby mi vadila jakákoliv věc z činu druhého člověka a odporovala bych jí, nebo situace, pak by se do mě tento útok z vnějšího hmotného světa dostal. Zasáhl by mě. Ale takto nemá co zasáhnout. Takže prosím vás, klídek. Ať si každý posílá, co chce. Jestli byste si to zasloužili a něco vás jakoby skutečně zasáhlo, zase máte kývnout hlavou, protože to je vybití minulostní

Karmy. Jestli vám dneska přijde někdo něco udělat, tak vám přichází vybit minulý odpor, který jste nezvládli a převzali jste si ho od svého těla. A poprvé se ho zbavíte tehdy, to je tak zvané nastavení druhé tváře od Ježíše, to znáte. To není, jako že vám někdo dá facku a vy nastavíte druhou. Je to děj, který je provázen tak, že vím, že když mi dá někdo facku, tak jsem si jí zasloužil. Byl jsem prozkoušen, jestli znovu budu odporovat. Odporuje vaše tělo. Ne vy. Ono vám ten Odpor vnutí. Tehdy, kdy ovládnou Odporu svého těla, a nepřijmu si je, to je tak zvané nastavení druhé tváře. Pak už nikdy žádné facky nedostanete. To nemůže jít. To je všechno energetický stav. Takže to je pak realita, která tady je.

***Milá Ivanko, děkuji, že jsi a že nám pomáháš na cestě k sobě samým, k Jednotě jejíž součástí jsme a vždy jsme byli. Otázky mi přicházejí, a když jsem trpělivá, přijde někdy i odpověď.***

Ano, výborně. Jakmile zachováte klid, nejste v Odporu, tak znáte za chvíli i odpověď.

***S otázkou chronické rýmy u mé dcery osmnáct let, si ale nevím rady. Rýmu má již několik let. Léčeno kortikoidy, od kterých jsme ale po dvou měsících léčby ustoupili. Za sebe to vnímám tak, že to vždy souvisí s jejím vnitřním rozpoložením a radostí ze života. Ve škole ji kamarádky vyhledávají, když potřebují s něčím poradit. Svěřit se s něčím těžkým a zdá se, že ona jim vždy dokáže pomoci a má z toho radost, ale uvnitř se cítí osaměle. Cítím, že duchovně je velice vyzrálá bytost. Když jsem před pár dny o té rýmě promluvila, řekla mi, že už to spojuje i s obdobím, kdy její brácha říkal často, že je tlustá, ať se sebou něco dělá atd. Bylo jí z toho hodně smutno. Situace se změnila. Syn má svůj život a vztah s přítelkyní a já na ní také netlačím a ona zhubla. Začala se mít ráda taková, jaká je. Pro mě je to veliká učitelka. Máš nějakou radu Ivanko? Příkládám Anděla stvořeného s láskou, jak jinak, s poděkováním za to, že jsi. Je pro Dana, za posílání přednášek. Díky.***

Dobře. Super. Děkuji. Tohle může souviset i s lítostmi. Někdy to zahlenění jde od čtvrté čakry. Někdy až od páté. Rozhodně každá záležitost, kterou prožíváte je platbou za nějaký minulostní Odpor. Pokud tam byly lítosti, a to bych se mohla dozvědět pouze tím, že si tam sáhnu. Já nevidím očima, co se ve vás děje, ale já to cítím rukama. A samozřejmě musí to být v procesu platby, abych viděla děj. Iva nikdy nemůže sebrat blok. Ona by vám ho ani nesebrala. Až teprve tehdy, když vznikne platba na tom místě, tak vidím začínající rozjezd. Ale jelikož už jí je více jak patnáct, tak by si musela napsat sama, abych se podívala na časový sled věcí. A samozřejmě měla by se něco naučit od učitele. To znamená ode mě, to znamená aspoň poslouchat přednášky, aby něco z toho pochopila. Takže tohle to je důležitou podmínkou. V případě, že by nic nepochopil ten člověk i kdybych na něho sáhla, nemělo by to smysl, protože by nic z platby nepochopil v té době, než se ve 4D bráně něco přiučil, tak nic nezlepšil, takže musí zaplatit celou platbu. Ono se může stát, že platba se vybijí třeba během pár let a sama odezní. Moje maminka sama kdysi také měla velké lítosti, když tatínek zemřel a měla astma. Dnes



už ho nemá. Není důvod k těmto věcem. Už také přestala smutnit a zapojila se do života dobře a docela dost se i nasmějeme, i když někdy je to s ní ještě taky trošičku ostřejší. Ale to nevadí. Fakt si žijeme dobře. Takže hlídat si to. Když tak mi napiš, Edito, protože se známe a já se podívám na časovou lajnu, ale musí mě požádat dcera. Jiná varianta nejde. To by bylo obcházení jakoby té osoby a to nejde.

***Dobrý den. Mám dotaz. 27. 10. jsem byla na oslavě narození chlapečka našeho kamaráda. Ke konci oslavy si ke mně sedla známá, která mi začala vyčítat, že jsem odešla od rodiny, že jsem všechno zničila, že moje děti mě pomlouvají, jaká jsem máma. Děti mám 20 a 23 let, a že mají zničené životy. Byla jsem jako omráčená. Vůbec jsem se nemohla bránit. Jen jsem plakala a plakala a šla domů a cestou jsem plakala a nebyla k zastavení. Hodně mě to zasáhlo. Druhý den nám s přítelem zemřel pes. Byl zdravý. Najednou se mu přetočil žaludek. No bylo to hrozné. Další týden ve čtvrtek 9.11. jsem měla autonehodu. Paní dostala smyk a nabourala mě. Jela jsem do nemocnice. Naštěstí jsem jen potlučená od pasu dolů airbagem. Přemýšlím, co to všechno znamená. Děkuji za odpověď. Xy.***

Já si myslím, že už tomu budete taky rozumět. Je jasné, že ta žena, víte, když si nejste jistí v podpatcích za své činy, které jste kdy udělali, a buď tam ještě neovládáte čtvrtou čakru, jsou tam lítosti, nebo druhou čakru, výčitky, tak hmotný Pán, Satan, to ví. A protože vaše Vědomí je celé planety a i celého hmotného světa, tak ten hmotný Pán přesně ví, přes koho promluvit a na jaké téma. To znamená, že když si k vám sedne kdokoliv i z cizích lidí, ze známých lidí, kdo vás má prozkoušet, jste to vždycky jenom vy. Kdybyste potom na tu ženu mysleli z nelibostí, s lítostí, s jakoukoliv odporovou nemocí, hmotné Vědomí vyhrává. Znovu se lítostí zablokujete a znova jede proces, který musí probíhat. A tady je vidět, že ta žena nebyla zdatná samozřejmě v lítostech a možná snad i ve výčitkách. To bych musela vidět na jejím profilu, který by se ukázal, protože podlehla tomu, co řekla ta žena, která si k ní přisedla.

Zkuste si představit, kdo z vás je třeba rozvedený. Když jste se rozvedli, přišli jste domů a žena třeba zůstala s dětmi a řekla si: „Tak a co budu dělat, jsem rozvedená.“ Když to neumíte přijmout, tak začne: „Sama jsi špatná. Jsem to nezvládla. Jsem to neuměla.“ Teď se začnete litovat. „Mám děti, co budu dělat.“ Ne,ne,ne. Nic. Jestli se mi nelíbilo v manželství a bylo tam soustu důvodů proto, abychom se rozešli, tak i pro ty děti je lepší, že mají klid. Budeme se domlouvat, dobře. Nebudeme si dělat výčitky, ani nebudeme bojovat a vyčítat si nějaké věci. Budeme spolupracovat dál na výchově dětí.

Mně taky přišlo: „Tak, teď jsi rozvedená.“ A já jsem tenkrát tomu tělu řekla: „Takových lidí je.“ „A ty nejsi kvůli tomu smutná? „Říkám: „Proč bych měla být smutná. Teď se můžu doma smát, kdy chci. Můžu dělat, co chci, což jsem dřív nemohla. Ulevilo se všem.“ Takže vy si na tom vždycky musíte najít tu plusovou stránku, abyste si to narovnali. Jestliže Satan ví, že to neumíte, pošle vám kamarádku, známého, někoho do cesty, kdo to rozvíří a vy se znovu zablokujete a pak možná i výčitkou k tomu člověku, že vám to udělal. Ne. Vy ještě nejste odolní Duchem. Ona vás přišla prozkoušet, jestli

budete plakat a vy jste plakat začali. Druhý den se k tomu přifařil ještě pes. To je další důvod k plakání a následně pozor, od těchto stavů, aby ta žena byla zachráněná, tak musela následovat nějaká akutní věc, protože ten pláč byl asi hodně silný. Když je veliký výdej odporů, tak následují takové nečekané nárazy, které vám pomáhají. Vidíte? Už píše: „Co se to děje?“ Už začne přemýšlet, že něco má vlastně udělat jinak. Ano, tak to je.

Teď píše žena, která psala ten příběh s tou meditací v Trnavě.

***Jóga tvrdí, že člověk, který dosáhl seberealizace, trvalé Jednoty s Bohem, se už nemusí více inkarnovat. Já jsem tomu vždy rozuměla tak, že když člověk v době smrti úplně splyne s Bohem, jako individuální bytost zanikne. Může se ale také rozhodnout, že si ponechá svou individualitu kvůli svým přívržencům, aby je mohl dále vést na duchovní cestě jako Buddha nebo Ježíš. Když si však ponechá individualitu, tak je to v té energetické, a ne fyzické formě. Nevím, zda si dobře pamatují, ale mám dojem, že jsi v některých přednáškách vzpomínala, že i ti, co dosáhli seberealizace, se nadále inkarnují do vyšších dimenzí. Například Tomášovi se inkarnovali do 5D a i Ježíš se ještě stále duchovně vyvíjí. Ačkoli je to už ve velmi vysokých dimenzích. Mohla bys prosím objasnit, jak to je? Velmi děkuji. S láskou.***

Od začátku historie této planety ještě tady nebylo nikdy nic jiného, jenom třetí dimenze. V této době, abyste nepokukovali po něčem jiném, tak vám v těchto chvílích, samozřejmě ten Bůh byl vždycky přítomný, takže vždycky ty správné informace sem nastavil. Tak vám vždycky bylo sdělováno, že zkrátka už se rozplynete, nemusíte se vracet a budete blažení a šťastní. Samozřejmě. Ano, ale ono se to děje. A vidíte, sedím před vámi a jsem člověk z masa a kostí. Žiju úplně obyčejný život. Žehlím, peru, vařím, pečů, zametám. Dělam všechny věci a strašně ráda. Žiju jenom spokojeně. Je to obrovská blaženost a žiju v těle. Osvícený člověk, který tady dosáhl stavu Osvícení ve 3D, opravdu tady umíral a odcházel do vyšší dimenze. To znamená, on se odebral pryč z planety. Ale... inkarnoval se do vyšší, to znamená pro nás do páté dimenze. Nemůže se sem nikdy dostat nikdo, který ještě neprošel přes další dimenze. Vždycky musí odkládat něco, protože by ho tu jeho energii neunesla hmotná složka, která má svůj zvláštní proces vývoje. Vidíte, co dneska to dělá s vašimi hmotnými těly, když se jenom přibližujeme té páté dimenzi. Je to pořád ještě stav 4D, ale už je to skoro jako pátá dimenze a co to s vašimi těly dělá. Je to velmi náročné. Takže třeba Tomášovi, kteří zemřeli a skutečně by se už neinkarnovali, ale umřeli na pokraji, to bylo deset let, třináct let vlastně než planeta proplula přes hranici, tak oni se skutečně mohou inkarnovat na této planetě v 5. dimenzi, ale přitom tam ta pravda ve třetí dimenzi nebyla porušena. Je to jeden děj, ale viděný z různých stupňů. Je to to samé, jako když budete mít schodiště a vy z toho schodiště z každého toho schodu budete vidět to schodiště jinak. Bude mít jiný tvar. Takhle přesně je to o vývoji. A zvlášť ti, kteří tady ve 3D šli tou jógovou cestou a cestou meditací a hlavně jógových praktik a seberealizace, tak těm bylo slibováno, aby měli samozřejmě větší náboj k tomu, protože to je strašná makačka celý život sedět jenom v meditaci a usilovat jenom o to, abych si

odskočil. Ve třetí dimenzi je to dovolené. Jakmile se ucelíte, jste skutečně seberealizované Božství, neboli otevírá se třetí oko a jste Bůh ve hmotě. Podmínku to má, že musí zemřít Odpory hmotného těla. To víte. Tak je to mezi každou dimenzí. Vždycky jde, aby se někdo sem navrátil, pro vás, ale musí přijmout podmínky svého těla, které si musí prožít, jinak to nejde, protože Hmota, kterou jste si oblékli, je připravená na určité vlastnosti. Proto já, když jsem se sem navrátila, tak jsem sem musela přijmout některé děje z Ivy a některé ty děje a platby hlavně jsou mi „odpouštěny“, to je špatné slovo, ale neumím vám to jinak vysvětlit, protože já mám jiné vnímání bolesti, takže tu bolest třeba necítím tak, jak by ji cítil jiný člověk, který by ji prožíval, protože já už jsem si to jednou odžila při východu do páté dimenze. Ale to jsou speciální zvláštní podmínky. Takže pak už je na rozhodnutí, jestli se budete chtít vrátit, posloužit tady, anebo se provedete přes tu hranici do páté dimenze a proběhne všechno hladce.

***Mám otázku. Vím, že všechno, co říkáš, je naprostá pravda. I s Bílou a Černou magií, jen nerozumím celkem dobře, jak magie funguje ve vztahu k Osudu. Pokud bys náhodou měla čas mi to objasnit, byla bych velmi vděčná. Například, když léčitel někoho vyléčí ze smrtelné nemoci, bylo to dané v jeho Osudu, že bude vyléčený?***

Ano. Vysvětlovala jsem, že Hmota spolupracuje. Satan je jeden jediný a ovládá Hmotu celého světa. To znamená, že já jako léčitel někoho z vás teď vyléčím, tak je to veliká iluze toho vyléčení. V Osudu toho člověka je, že má být vyléčen a v Osudu mě, že ho mám vyléčit. Ale ta Hmota obou těl spolupracuje v iluzi tak, že jednomu dá Dar. Ten ho použije. A druhému se uleví. Vidíte, jak mocný je hmotný program, který ovládá iluzi vašeho Ducha. Vy si myslíte, že jste tou hmotnou složkou a na skutečnou podstatu jste samozřejmě zapomněli tím pádem, ale vy si vzpomenete. Každý to máte v programu.

***Když to bylo dopředu dané, jde opravdu o zasahování?***

Tady jde o to, že hladina duality, to znamená Černá a Bílá magie, si myslí, že umí ovládat svou vlastní vůli Boha a že rozhodují a z toho se musí všemi ději v Osudu vymanit a získat zkušenosti krok za krokem, že tomu tak není. Proto dneska na planetě v této době vždycky jsou zachovány všechny třídy. Každá třída. Jestliže budete ještě v Bílé magii a máte v ní zůstat, protože v Osudu se ještě chce, že něco nepochopíte a zůstanete v dualitním světě, kde považujete Dobro – Zlo za dvě bojující složky, protistrany, tak vám bude fungovat ta Bílá magie, protože vám ještě chybí dva, tři životy. Nebude fungovat ale, když už půjdete do Pokory. Tam už budete vlastně vnímat děje, kdy zasáhnete a najednou máte bolest vy. Zůstává to na vás a teď si to musíte odžít. To, co fungovalo předtím, ne, takže abyste se zamysleli, protože je čas na to, abyste došli v tom Osudu do stavu, kdy začnete chápat Pokoru.

***Když nejde o zasahování, proč si musí takový léčitel nést negativní následky?***

No, aby to nedělal, že jo. Kdyby mu to fungovalo, tak by to dělal dál. Je to dar. Všechno, co prožíváte, je dar. Jenom v té chvíli se to tomu tělu třeba nelíbí.

Já jsem vyprávěla na základních přednáškách, že vlastně člověk je něco podobného jako zvíře, akorát, že už má mozek, protože je tady tak dlouho a už si prošel všemi zvířecími inkarnacemi a rostlinnými, že se dostal do stavu vývoje tak, že pozoroval a začal pracovat. A ta práce ho postavila na nohy a naučila ho myslet. Protože měl hodně zkušeností. Všimáte si, že v této době i zvířata začínají jakoby myslet? Že najednou vás překvapí zvíře, že se chová nebo komunikuje jako člověk, protože časoprostorová křivka dalších skupin lidí se posunula. Odchází pryč devátá třída a všechny třídy se posunují. Takže tady se teď na planetě dějí věci, kdy reakce jednotlivých skupin jsou úplně jiné. A tady vlastně ty negativní následky, který ten člověk, když odchází do Pokory, tak se musí projevit. Ony jsou pro něj dobré, jsou pozitivní. On je vidí jako negativní. Třeba Bílí mágové pak když mají nemoc, tak říkají: „Jakto že já, který jsem sloužil Bohu, léčil jsem lidi, mám dneska být nemocný?“ Musí pochopit proces, že každý z vás se musí naučit nepřijmout Odpor od iluze vaší bytosti. To znamená, hmotného těla, kterým nejste. Tím nevznikne vymístění vás jako z hmotného těla. To tělo vás převálcuje. Ono vám nedovolí, abyste se do toho těla dostali, protože se sevře obrovsky čakra a vy se jako Bůh nemůžete zabydlet v tom těle a máte v něm být stoprocentně. Takhle budete jednou, až splatíte všechny dluhy, platby a samozřejmě nebudete dál vytvářet Odpor. Neuděláte to prosím vás Vůli člověka. Vy si musíte počkat, ale už tomu budete rozumět. Už vidíte, jak ty reakce těla některé, které máte, nejsou vaše.

***Také jsi vzpomínala, že dnes už Bílá a Černá magie nefunguje. Rozumím tomu správně, že mágové sice stále mohou ovlivňovat Osud, pokud je to možné, ale strhává je to do vibrace třetí dimenze?***

Ano oni zůstávají ve své pozici, pokud mají pokračovat, už jsem to před chvílí řekla, tak nemohou pochopit systém a jim to pracuje. Nedokážou se toho vzdát.

Já jsem předevčírem byla v Sankalpě v Teplicích a byl tam malý chlapec, kolem deseti let, byl strašně fajn. Objal mě, držel mě, tak si jako tak úlevně poplakal dojetím a já říkám: „Ty posloucháš?“ A on jakože jo. Maminka úžasná, perfektní. Říkala, že se dostala asi před rokem k přednáškám, a že předtím si samozřejmě jela v Bílé magii. Ale chlapec si ještě ulítává. A já jsem se na něj takhle otočila a teď vidím, s kým komunikuji. Ty oči se na mě otočily a já říkám jemu jako Vědomí: „Budeš se muset rozhodnout a odevzdat dar. Já to nechám na tobě. Já tě netlačím. Až přijde tvůj čas a budeš vědět, že máš sílu pro to říct: Ne, to už nechci umět. Protože to je výraz nespokojenosti. Jak můžeš mít zdravé tělo, když ho opouštíš. Kdybys tady byl spokojený, tak nikam nebudeš lítat. Ale uvědom si, že budeš trápit rodiče. Ti tě mají rádi. Tam jsou všechny podmínky, které musí člověk splnit. Je jich strašně hodně. Vy jste zodpovědní i za vaše okolí tím pádem, protože když jste pokorní, tak je netrápíte. Když jste nepokorní, děláte si tyto věci. Protože samozřejmě chlapec už měl jakoby něco v ruce a nebyly tam procesy kolem srdeční čakry, tam byla možná nějaká situační lítost, že je něco jinak, než by chtěl, takže když je takový stav, tak on si odskočí. Jak jsem řekla ale, že se bude

muset rozhodnout, tak se rozbrečel... Já říkám: „Já vím, že ještě nejsi připravený. Já tě netlačím. Máš svobodnou Vůli. Budeš vědět jako Vědomí, kdy už budeš tak silný a neboj se toho. O nic nepřijdeš, naopak získáš svobodu.“ Vy si neumíte představit, co Černí a Bílí mágové zažívají, jak jsou závislí. To je vlastně jako drogová závislost nebo alkoholová závislost na těch pocitech, kdy u Černého mága probíhá moc, u Bílého pýcha. Jsou různé varianty. Všechno vám nutí to tělo, vlastně podbízí, že to potřebujete. Nepotřebujete... a svoboda je nádherný stav.

***Dobrý den. Často přemýšlím o budoucnosti a mám potíže být v přítomnosti. Jak to mám dělat přes den, abych stále nepřemýšlela o tom, co a jak bude a užívala jsem si přítomnost. Mám od třinácti let potíže s pravou nohou a je mi padesát dva. Jsem často podrážděná a nespokojená.***

Tak..... jsme zase u toho. Přítomnost, to znamená být v přítomnosti tak, jak vám to vysvětluji, není časový úsek. Být v přítomnosti znamená, že když se mi teď v tomto okamžiku něco děje, tak s tím souhlasím. Vy jste si objednali celý Osud. Se všemi okamžiky teď, teď, teď, teď, teď, teď, teď, teď, se všemi činy druhých lidí i vašimi činy, které jste zase museli udělat vy jim, protože my si hrajeme hru, se všemi situacemi. A jestliže já teď v tomhle okamžiku řeknu negativní emoci, kterou mi podbídne tělo, kterému řeknu, že ne, tak nežiju přítomnost, ale buď ten čin druhého člověka se posune zase o bod dál a už ho vidím jako špatného, zlobím se na něj, lituji se, kritizuji ho anebo se bojím, co bude v budoucnosti. Takže být v přítomnosti neznámá hlídání si teď, co dělám, ale přijímat to, co se děje. A to je strašně důležité. Jestliže potom ten člověk je nerad, co se děje, pak ho bolí nohy. Pravá noha to je situační. Ten člověk nepřijímá to, co se děje. Chce to jinak. Hodně se to děje i lidem, kteří usilují o svůj duchovní vývoj v Bílé magii, kdy chtějí být usilováním lepší a lepší. To znamená, že v té chvíli nesouhlasí se stavem, v jakém jsou. To znamená, na jedničce máte pozici, jsem špatný a vůbec to nevíte. Takže pak si odžíváte takové věci.

***Dobrý den, Ivanko, prosím porad'te mi, proč mě stále bolí záda dole v levé části zad. Moc děkuji za rady. Pavla.***

Musela bych si sáhnout, kde v levé části zad. Pokud by to bylo dole, byla by to asi dvojka. Doleva tam možná bude nějaké neodpuštění, pokud by to byla druhá čakra, ale to bych musela říct konkrétně až když bych si sáhla rukou. Pokud je to levá část, tak je to samozřejmě hmotná složka, takže tam figuruje buď, že vám vadilo buď váš čin vlastní, to je vztahovka k sobě, anebo čin druhého člověka, to znamená, že vám někdo něco udělal. Uvědomte si, že ale děje máte nastavené. Vy jste si zvolili dějový svět Hmoty v iluzi proto, aby se odehrávaly věci, které pořád na vás buší stejně, dokud je nepochopíte. Takže pokud vám někdo vadí nebo vadil, tak samozřejmě následují kolem další lidi, i kdybyste se odstěhovala od toho člověka nebo změnila prostředí, kde pořád budete vidět ty stejné věci, dokud nepochopíte, že to není v tom vnějším světě, ale ve vás, že to nepřijímáte. A pak samozřejmě je varianta, že potom když se něco naučíte, někam jste se posunuli a už jste pochopili tyto věci, tak musí přijít platba. Ta platba má svůj zápis a já tady teď na tom jevišti nemohu sahat do časového úseku, který se tam



odehrává, takže teď s tím nic neudělám. Ale... přijímat platbu stylem zasloužím si, protože všechno je při platbě u nemoci nebo bolesti o vašem vykoupení ze Hmoty. Jestliže tělo vám podvrhne Odpor, vy ho přijmete, tak jste Hmotou. Jste tělo a jméno. Já jsem to udělal. Já jsem plakal, já jsem se zlobil. Já jsem kritizoval, posuzoval, takže když pak přijde platba, tak vždycky přijde po době, kdy jste něco pochopili, takže ta bolest vám vykoupí ten stav toho děje, který následoval před těmi lety, kdy se to odehrávalo.

***Dobrý den, Ivanko. Moc vám děkuji za vše, co pro nás děláte, a musím říct, že od té doby, co vás poslouchám, vydržím se sluchátky v uších vyžehlit hromady prádla. Měla bych několik dotazů. Za prvé. Byla mi diagnostikována hypofunkce štítné žlázy. Řekla jsem si, že prášky zatím nechci. Prý bych je musela brát už pořád a rozhodla jsem se to vyřešit bylinkami. Navštívila jsem bylinkářku, od které mám čínskou medicínu. Je to tak v pořádku, nebo jsem si tu situaci vytvořila a mám naopak začít užívat léky, ke kterým mám „Odpor“, většinou vše totiž řeším alternativně.***

Jestli tam bude negativní emoce, pocit tíhy útoku zevnitř, tak ten odpor mít budete. A tehdy mnoho lidí se učí. Mnoho lidí se mě dotazovalo, hlavně já si pamatuji na Trstenou, kdo jste ji poslouchal, tam nějaká paní mi řekla: „Tak to vy teda nadržujete doktorům a „pomlouváte“ alternativní medicínu.“ Já jsem řekla: „Ne, to není pravda.“ Bílá magie zasahuje do děje a nenaučí toho člověka neonemocnět. Kdybyste neudělali Odpor, tak nebudete mít nemoci, není co léčit. Ale protože doba plateb je ještě před námi za Odpor, které se odehrávají, tak vy potřebujete využít lékaře, který má vlastně jenom tu moc řezat do hmotného těla. To je jako když pozvete zedníka, aby vám vyboural koupelnu. To je to samé, když si necháte třeba uříznout slepé střevo, anebo něco opravdu, když je to nutné. Samozřejmě nemusí k těm věcem dojít. Znam lidí, se kterými jsem mluvila a kteří se bránili dlouho operaci, a nakonec se smířili, šli na operaci, a když přišli na ten operační sál, tak zjistili, že to, co se mělo operovat, tam není, že zmizelo. To byly takové paradoxy. Hodně takových příběhů je. Ano, takže člověk, když vám někdo něco doporučí, asi ano, ale pokud je vám dobře, nemáte nějaký problém a vyhovuje vám nějaká alternativa, třeba Kelp, to je taková houba, ale zase musíte vědět kolik toho brát, jak se to užívá, a to také je důležité mít někoho s kým se poradit. To už záleží na vás.

Já vám budu vyprávět můj příběh. Nevím, jestli jsem ho někdy vyprávěla. Já jsem totiž před šestadvaceti lety, teď už to bude, když jsem pracovala potom intenzivně ten první rok v té laborce a chodila jsem ještě i do práce, tak jsem vůbec nespala. Rok jsem nespala. A pak další rok taky, protože jsem věděla, že jsem si vzala leasing a chtěla jsem splatit za jeden rok všechno. Té práce bylo hodně, ale chtělo to také čas. A fakt já jsem spadla do obrovské únavy. Já si pamatuji, jak to tělo šlo ráno v pět hodin, a ve tři hodiny jsem šla spát a v pět šlo znovu do té laborky, a jak mě nutilo, třeba jsem měla pocit, že budu zvracet. Já jsem to přehlížela absolutně. Já jsem věděla, že žádná cesta nevede, že rok to vydržím, ale čtyři roky ne. Takže ten rok to musím vydržet, a pak už to bude piáno. Ono to tak skutečně dopadlo. Zvládla jsem to, ale jakmile už začalo to piáno, tak

to tělo mělo najednou odezvu a mně nebylo dobře. Já jsem byla strašně unavená. A bylo mi jasné, že štítná žláza je vlastně takovým rezervoárem energie, ale jenom dočasně. Když to děláte strašně dlouho a pak vám může rozhodit celé tělo a samozřejmě jste unavení. A tak jednou jedna moje známá, paní zubařka mi říká: „Ivi, já jezdím do Prahy do Národního institutu. Je to na Národní třídě na endokrinologii, já tam znám jednu paní doktorku a ta je perfektní. Tak se tam necháš vyšetřit. Já ti to s ní domluvím. Také jsem vzala auto, paní doktorku, protože ta tam šla na tu svou kontrolu a paní doktorka mě vzala. Ano, udělali mi patičky. Jestli jste to někdo zažil, mně se udělalo po těch patičkách strašně špatně, takže mě vzala paní doktorka nahore, udělala mi vyšetření a říká: „Jojo, vy potřebujete brát Euthyrox.“ Tak jsem řekla, dobře, tak jo. Opravdu jsem byla ochotná ten Euthyrox brát. Vzala jsem asi dvě pilulky. Za dva dny přijdu k šuplíku, otevřu ten šuplík, chtěla jsem tu pilulku vzít a nebála jsem se ani toho, protože bylo jasné, že když jednou začnete brát hormon, že už to musí být. Chci sáhnout po té krabičce jako kdyby, stalo se vám to někdy? Mně se to někdy stává, když někde nemám být, hlavně když se dějí dramatické věci, tak mě tam nepustí třeba otvor ve dveřích. Já třeba někam neprojdou. Já se musím vrátit. Za pět minut to zkusím, přijdu tam a už bylo po průseru. To samé bylo, já jsem na tu krabici nemohla sáhnout. Zkrátka mi nedovolilo a tohle už dělalo Božství, kdy to ovlivní. Prokázala jsem, že ano. Dobře. Říkám: „Aha, já to asi nemám vzít.“ Tak jsem šuplík zastrčila a nebrala jsem to. Řekla jsem si: „Budu odpočívat, budu dobře jíst, budu spát.“ A opravdu jsem to dodržela. Ale řekla jsem si: „Nebudu fanatik. Já se potřebuji dozvědět, co se s tou štítnou žlázou děje.“ A tak za rok, když paní doktorka jela zase na kontrolu, jsem se taky objednala. Přijedeme tam a teď jsem si říkala: „Ty jo, co mi řekne. No uvidím. Ona to přece nepozná, jestli to беру nebo ne. Ona pozná stav, jaký bude. Buď z těch výsledků bude rozhozený a pak to kdyžtak tedy budu brát.“ Paní doktorka se podívala na výsledky a říká: „Výborně, pokračujte dál.“ A bylo po prdeli. Celých dalších dvacet let jsem potom nebrala až teda když mi objevili úplnou náhodou ten uzlíček, ale to je proto, že já mluvím na Hmotu vašich těl. A ta moje komunikace do Hmoty, do toho levého laloku je tak obrovská, to je nejenom, že s vámi takhle mluvím, ale i vám odepisuji a mnohým i esemeskuji, protože vždycky někdo někde najde můj telefon, nebo se připojí přes messenger nebo přes něco. A vždycky když si najdu chvilku času, takže můj život je o komunikaci. Tak si to zasloužím, že jo. Moje štítná žláza to zvládá tu komunikaci, mám dost hormonu, který vytvářím, ale namáhá se, hodně pracuje, takže tím se vytvořil uzlík, takže jí teď trochu pomáháme. A... Neberu to jako něco špatného.

***Dobrý den, Ivanko. Už delší dobu mi brní ruce. Hlavně v noci, zřejmě jde o syndrom karpálního tunelu. Je nějaká duchovní příčina této nemoci?***

Může být, ale mohou tam být i jiné děje, Hanko. Brnění může nastávat i tehdy, když něco pochopíte, zaplatí se něco na čtvrté čakře a začínáte vstupovat, zpátky se navracet do těla. Ale to zjistíte jenom zase vyšetřením u lékaře, jestli se něco v těch rukách děje anebo ne. Jiným způsobem ne, protože lékaři, prosím vás, jenom objevují, co v tom těle je. Oni na to mají nástroje, přístroje. Když budete mít někdo křeč přijít k doktorovi, tak zaručeně, až tam přijdete, kápnete na někoho nepříjemného, protože vy si to budujete. A naopak, když půjdete s lehkostí, najdete tam někoho, třeba doktora, který vám s

úsměvem řekne: „Vy doktora vůbec nepotřebujete.“ Takže tam se to dozvíte. To je právě ten systém toho jediného Vědomí, které vám pomůže, ať jste, kde jste. Nikde to pro vás není špatné.

***Za třetí, moc ráda cestuji. Bohužel manžel na to moc není, tak se realizuji sama nebo s kamarádkou. Vždy si naplánuji nějakou cestu, ale - je to chtění někam jezdit, nebo je to v pořádku, jenom na tom člověk nesmí lpět v případě, že to třeba nevyjde?***

Ano, tak jako když by to drtilo vašeho muže, tak to už by bylo špatné. Jestliže manžel s tím souhlasí a vyhovuje vám to oběma, tak proč ne. Pak je další, jestli na to máte peníze, to asi taky máte, takže nic se nemá tlačit silou, ale pokud všechno vyhovuje, všechno je tak jak je a nemá s tím nikdo žádnou nepříjemnost nebo negativní emoce, tak není důvod.

***Ivanko, co s některými žáky ve škole? Nemají z domova nastavené hranice chování, nerespektují pravidla a jsou s nimi neustále výchovné problémy. Rodiče sami si s nimi neví rady a pár facek dát nemůžeme? Jak k tomu přijdou ostatní děti, které to obtěžuje, a to jsou žáci teprve druhého ročníku. Ale když jich tam je pět, je to opravdu velký problém učit. Je mi jasné, že kolegyně je nevyfasovala náhodou, ale je to dennodenní stres a takových dětí přibývá. Děkuji. S láskou Hanka.***

Já vím. Já vím. Ale uvědomte si, že každý ten človíček, který tam je, je Vědomím. Kdyby každý ten učitel si mohl promluvit s tím žákem, ale úplně nestranně, někde v soukromí. Vy už to víte, že je Vědomí. To znamená říct mu: „Podívej se, všechny trampoty, které děláš, si děláš sám. Já, já tě tady vydržím. Já to s tebou ještě vydržím. Ty mi odejdeš. Ale ty si ty trampoty poneseš celým životem, protože s tebou se nedá žít. Zkus si představit, kdyby vedle tebe někdo pořád dělal takové nepříjemné věci, taky by se ti to nelíbilo, takže ty se lidem nikdy líbit nebudeš, dokud nezměníš své chování. Jestli od světa něco chceš, tak se musím chovat tak, abych byl tomu světu příjemný, jinak nedostaneš vůbec nic.“ Některé dítě to může pochopit, některé ne. Některé si třeba za pár let vzpomene na tuto řeč s vámi.

Ano. Mám kamarádku, která léta pracovala ve výchovném ústavu pro mladistvá děvčata. My máme nahoře Kostomlaty, to je strašně známé. Ta děvčata měla šílené Osudy, protože se dostaly na scestí na hranu toho života někdy tím, že vlastně dejme tomu v rodině rozpad rodiny, matka několik dětí, každé s jiným tím partnerem a třeba ten poslední, tu nejstarší dívku zneužíval a ona to nechtěla té matce říct, takže utekla a už když to takhle bylo, tak se živila tou prostitucí, která tam vlastně přišla. Takže ten člověk k tomu přišel „jak slepý k houslím“, ale --- Osud je nastavený. A tahle moje kamarádka říkala: „Já jsem je milovala ty holky. To byl jeden horší Osud než druhý. To byly šílené Osudy, ale ony mě tak milovaly.“

Víte proč? Protože ona je neodsoudila. Ony si o tom povídaly. Vysvětlovaly si. To jejich Vědomí vědělo, že ona jim rozumí. Nikdo neví, co v té rodině ty děcka prožívají. To je vždycky souvislost. A je na každém učiteli a každému tomu učiteli se tohle jedno jediné

dítě bude chovat jinak. Vy si potřebujete vybudovat každý sám za sebe. Ano, v tom školství je toho tolik, že ti učitelé na to nemají čas, to je taky pravda. Ale stojí to za to. Stojí to za to....

***Dobrý den, Ivanko. Před třemi týdny mi zemřel manžel. Zahynul při pádu v jeskyni a byl pravděpodobně na místě mrtvý. Mohla bys mi vysvětlit, jaká je cesta Duše v takovém případě? Ve dnech po jeho smrti se staly zvláštní události. Byla to komunikace jeho Duše s námi? Děkuji za odpověď. Jana.***

Víte, ano realita Bílé magie je úplně jiná než ta planeta letí a vyvíjí se planeta, tak se děje zrychlují a pochopení je úplně jiné. My se teď dostáváme do úplně jiného stavu, než jsme kdy tady byli. A realita ještě dualitního človíčka, to znamená nejvyšší prvek Bílé magie, je, že hmotné tělo Pán vám dá dar, že vidáte třeba mrtvé, Duchy, máte živé vize, živé sny. Je to zapotřebí v té době, protože Nadjá ve spolupráci s Egem nedopustí, abyste třeba obrovsky trpěli. Takže k vám třeba někdy přijde, když to dáváte a jste hrdinní a přijímáte, tak jak jako já jsem přijala smrt mého tatínka a on hned první noc, kdy zemřel, tak přišel ke mně k posteli a posadil se. A pak v průběhu těch let, aniž bych to chtěla. Já jsem si to nepřála ani jsem si to ne přála, tak občas, když byly obtížnější události, tak se mi zjevoval. Ale také byly události, kdy se mi zjevil Satan převlečený za tatínka a lákal mě z té pozice toho převlečení k nějakému činu. A to už potom vidíte, že ty oči nejsou oči toho otce, že to je takové studené a „chladné, zlé, černé díry“ tam jsou a tak jsou různé pozice. Ale člověk, který je ucelený, ten se nemá čeho bát. On ví, že je celé Vědomí, jeho pozice se úplně změní. Toho už nic nestraší. A pozor, on žije všemi. Když mi zemře někdo v okolí, já s ním nezůstávám jakoby v oddělenosti. My jsme pořád Jednota. On je mé vlastní Vědomí. Ztratila bych ho, kdyby mé tělo plakalo a vytvářelo negativní emoce, různé prožitky a myslela bych si, že je to špatné. Pokora, to znamená klid Odporu těla, působí, že vy, vaše realita těla, je Vědomí a ten bližní, který vlastně tady žil to divadlo toho světa a většinou je to tak, že vy když žijete to divadlo světa v těch oddělených lidských tělech a útočíte na sebe, tak jste více oddělení než s těmi, kteří by odešli. Kdybyste byli schopni to přijmout, ten odchod. Takže já jako Vědomí žijící na planetě neztrácím nikoho. Moje Vědomí jsou všichni, co tu jsou a cokoli by mi udělali, nebo všechny situace a neztratím ani Vědomí, které svlékne to své tělo, to tady nechá položené, aby tady plnilo další úlohu, protože ono se rozpadá a ty prvky jsou použity dál. To je stoprocentní přeměna, ale Vědomí odchází do mě samé. Takže všichni ti předkové, kteří přede mnou kdy žili a byli, tam vnímáte, že jste byli vždycky vy, jste vždycky stoprocentně ucelení. Tohle to je zapotřebí pochopit. Takže tady, když se stala taková dramatická krátká věc, jestliže je pád nebo autonehoda a ten člověk je na místě mrtvý, tak on ani neví, že umřel, prosím vás. To se nemusíte vůbec zabývat tím, jestli by se nějakým způsobem trápil, ale samozřejmě když budete hrdinná, budete přijímat, tak jak to maximálně umíte, ano stalo se to, děkuji, že jsme spolu žili, že máme děti, třeba vnoučata, to už je jedno, tak to Nadjá, když budete ještě přece jenom mít nějaké odporové stavy, tak vám bude umožňovat někdy kontakt.

Já jsem nedávno uváděla někde příběh a nevím, jestli to bylo natočené anebo ne, to nevím, jestli se budu opakovat, tak mi to odpusťte.

Má maminka, jednou jsme byly na hřbitově a maminka, která plakala strašně moc při odchodu mého tatínka a nemohla to pochopit a vždycky si přála, aby ji tatínek navštěvoval aspoň ve snu a nikdy to neměla. Nikdy se jí to nestalo. A potkala tam jednoho svého spolužáka, pána. Pana Dřevěného a byl to takový Anděl, který nám nečekaně pomohl s kamínky, které jsme nesly na hřbitově, a on tam vyprávěl, já jsem viděla ten udivený pohled té mé maminky, když on spustil: „No mně také zemřela žena. Já měl úraz, podívej, já teď tady mám kovovou destičku, býval bych bez mé ženy nepřežil.“ Ona to byla sestra někde na nějakém oddělení v nemocnici. Ale ona mě postavila na nohy z vozíku. A když mě postavila na nohy, tak za půl roku zemřela. Ale představ si, já mám tak krásný život.“ Ta maminka koukala. „Já ti mám tak krásný život. Já mám teď hodně kamarádů, známých, jezdím na výlety. Mi je dobře. A každý večer, když si ulehnu do postele, tak žiju se svou ženou.“ Ano, ten člověk už tady a teď domluvil svému tělu, že se to stalo, že to musí přijmout a to Nadjá mu pomáhá tím, že on v noci zažívá nádherný život se svou ženou a přes den chodí za kamarády. Pánové, to je hezké co?

Klid. Ano. Poděkovat za všechno, co jste směli spolu prožít, ať se dělo co se dělo. Všichni jste to potřebovali.

Třeba moje maminka vždycky tvrdila, že nikoho nepotřebuje, a přitom byla maximálně závislá. Obrovsky závislá na mém tatínkovi a to je záruka toho, že o toho člověka, na kterém hrozně visíte, to je záruka, že o něj přijdete, protože vy se učíte nalézt sami sebe. Vědomí a ne iluzi Hmoty lidského těla. Nikoho si nemůžete schovat, ani sami sebe. I vaše tělo odevzdáte, protože jím nejste.

### ***Milá Ivanko, jaký máte prosím názor o pyramidách? Děkuji.***

Prosím vás pyramidy, samozřejmě záměrem, když tam jdu a chci se něčeho zbavit, to je samozřejmě Bílá magie.

Já jsem vyprávěla v roce 2012 ten příběh jenom z toho důvodu v Bratislavě, protože tam bylo nádherné, jak ta má dcera tam nechtěla jet, ale ta pusa řekla, že pojedete, aby měla zážitek, co to je energie obrovská, která před tím do mě v noci jakoby přicházela. Ale taky jsem tam vysvětlila zároveň a na to potřebuji apelovat, že vy, když jste člověkem hmotným, to znamená, ještě si myslíte, že jste člověk se jménem, máte teda negativní emoce, které považujete za své a vyčítáte si taky věci a útočíte na druhé na svět, co se vám děje, na Osud, to je klasika, Dobro – Zlo, dualitní systém, tehdy vypadáte jako pyramida postavená na špičku. Jakmile překročíte hladinu třetího oka, třetí oko se otevře, vy nemáte žádný Odpor, žádný, tak se ta pyramida otočí a vypadá jako pyramida a vy jste tou pyramidou. Takže tehdy už nemáte Odpory. Takže stav pyramidy je vašim stavem trvalým. Jste trvale zdraví. Tam budete potom jednou řešit jenom stáří lidských, hmotných orgánů, to znamená stáří vaší schránky, ve které žijete a ta zase vývojem medicíny bude tak strašně špičkově odhalena, co všechno se dneska už umí odoperovat, to jsou neskutečné věci. Takže tehdy budete skutečně postaveni na ty nohy, ale vidíte, ta základna té pyramidy, to je takové to doširoka. Široké místo, o které se můžete opřít a to vám dodá jenom trvalá spokojenost v celém životě a za všechno, co jste prožili.



***Ivanko, co dělat prosím, když je člověk atakován astrály. Cítím jejich energii hlavně v noci. Děkuji.***

Prosím vás, astrál prožívají samozřejmě Bílí mágové anebo také Černí mágové, protože Satan je mocný Pán a nalhává jim v jisté míře určité věci. V té době je to jejich pravda a je to pravda správná. Oni považují to, že vidí do astrálu, že mají otevřené třetí oko. Tak to není. Třetí oko se otevírá pod jednou jedinou podmínkou a nedá se dosáhnout vůli člověka. Že se vám zastaví Odpory na všech pěti dolních čakrách, tehdy se otevře šestá čakra a vy víte, kdo jste. Jste Bohem ve Hmotě, protože ustanou veškeré útoky vašeho pláště, které jste si oblékli. To je smysl, vezměte si, vy jste byli vždycky čiré bytí a to bytí se potřebovalo průchodem třetí dimenze dostat do Hmoty, aby chodilo a tvořilo, jinak by ten vesmír byl prázdný. Takže napřed vznikly ty kuličky, kterými bylo obaleno to Vědomí, abyste tam dlouhé eony času jenom tvrdli. Pak už jste se mohli někteří hýbat v jistých fázích nebo cítit, vnímat, to mají rostliny, pak zvířata. Člověk, který útočí, do otevření třetího oka, je také nejvyšším typem zvířete. Což si ve své pýše v jisté době nechtěl připustit. Takže tímto způsobem to je a teď v té hladině Černé a Bílé magie, ten Satan vás ještě chce věznit, protože ví, už v sobě máte hodně Božství. Už tam máte hodně zkušeností a tak vás nechá dívat se do toho astrálu. Třeba Bílí mágové si rádi odskakují a létají si do toho astrálu a pozor, je to výraz nespokojenosti. Dneska jsem o tom mluvila s tím prima chlapcem, co byl v Teplicích. A ten výraz nespokojenosti by způsobil, když by ho nevrátili, že je uzavírá pod jeho vládou. Jestliže máte pocit a vy sami už si neodsakujete, ale útočí něco takto na vás, prosím vás, to vám zase hraje vaše hmotné tělo. A bude se vám to dít do té doby, dokud vám to bude jakýmkoliv způsobem překážet. To je mazané, co? Jestliže vy to nechcete, už jste zase tělem. Takže tím, že to nechcete, posilujete Odpor a sílu dáváte hmotnému Vědomí. Vám to má být jedno. To je těžké. Je to těžké, když nějaká hrůza se otevře v noci a přijde za vámi a něco tam vyvede nebo tam ukazuje „Hele, ty bys mohl dostat tohle, tohle, tohle.“ Tam jsou různé varianty těch dějů. Je to jenom film, jestli se rozhodnete pro svobodu anebo zase být ve vězení. Záleží jenom na vás. Takže prosím vás, přehlížejte tyto stavy. Vy z toho musíte vyjít bez Odporů, aby hmotný Pán nad vámi nezískal zase vládu, a to jde po velmi krátkých úsecích. Je to dost těžké, ale jestli už mi rozumíte, tak už to zase pro vás nebude tak dlouhá doba.

***Dobrý den. Jak se projeví nová energie v budoucím roce? Nové technologie, zdravotní péče, metody, léčby během rozvoje našeho vnímání a poznávání?***

Teď se člověk umí podívat i do stavu Hmoty úplně jinak než uměl. Dneska už i medicína i vědci vidí lidské tělo i věci úplně jiným zrakem. A na tom samozřejmě budou zakládat nové věci a nové postupy. Bude to velmi rychlé, ale přesně vám neřeknu, co bude příští rok. Já tu nejsem od toho, abych vám ukazovala, co bude. Já jsem od toho, abych vás převedla z hmotného stavu do stavu Boha. To znamená do stavu páté dimenze. A každý už to máte hotové, takže ta Iva tady je vlastně vaše osvobozené Vědomí každého z vás, které mluví na vaší schránku podle míry toho, jak už tu schránku umíte ovládat anebo ne, mi budete rozumět, protože to máte v Osudu. A tím vám dávám návod, jak se zbavit nadvlády toho hmotného těla, který nad vámi ještě tu sílu má. To je vlastně to, co tady

přes tu Ivu to moje Vědomí dělá. Nic jiného to není. Kdybych já prokázala někdy někde v minulosti Odpor k něčemu, k čemukoliv se dělo, tak by se to nemohlo stát, takže ve vývoji planety bylo jasné, že část Vědomí, je připravená k osvobození, takže se měla narodit Iva, která musela ještě prokázat v tom životě nějakou drobnost, aby se do ní Vědomí tedy Já, mé skutečné Já, mohlo nalít. Protože já už jsem se osvobodila, když jsem předtím odešla do té páté dimenze, a když jsem se pak vracela, tak to vypadalo, jako když spermie, takhle přesně jsem kmitala, jako když spermie jede k vajíčku. Krásný prožitek. Až jsem splynula s planetou. To je stav Vědomí. Iva s tím nemá co dělat. Iva je jenom schránka, do které se to Vědomí nalilo. Tím planeta dostala impulz k tomu, aby tady informace, které jsou pro vás osvobozující, pro ty, kdo jsou připraveni, mohl nastat ten start k tomuto ději. To má každá planeta. Těch planet jsou, to je obrovské množství, to si nedovedete vůbec představit kolik jich je, takže to není nic výjimečného. Jinak samozřejmě vyšší vrstva vesmíru na nás čeká. Takže pátá dimenze je otevřená a vy se budete pouze dál vyvíjet, ale já to opravdu nevím, jaké ty technologie tady budou. To bych pouze něco předpokládala a to je zbytečné.

***Dobrý den, Ivanko. Ráda bych se zeptala, proč jsem přecitlivělá na cigaretový kouř, parfémů a chemikálie.***

Tady víte, některé ty složky, člověk vlastně nejvíce do těla dostává do těla dechem. Dokonce jednou, teď jsem nechtěla odpovědět, ale vím, že tohle to bude, pardon, se omlouvám tomu předchozímu. Víím, že jednou my nebudeme brát léky perorálně, ale budeme nadechovat, protože to je nejkratší cesta do lidského těla, kdy vlastně přes plíce, které mají obrovskou plochu, obrovskou, se dostanou vlastně dechem. Proto funguje velmi dobře i ta aromaterapie, to moc dobře víte už taky. Kdy si cokoliv, jakoukoliv bylinu můžete vdechnout do těla a máte ji tam, aniž byste si tu cestu prodloužili přes ten trávicí trakt. Takže tady jste možná hodna citlivá na tyto vůně, protože vy opravdu, když to nadechnete, tak to máte v sobě. Víte už přece, že existuje pasivní kouření. Já jsem čekala dvanáct let na to, než se zakáží ty cigarety v restauracích. Protože když se narodila Franči, tak jsem přijela v roce 2005 4. ledna a 10. ledna to tam začalo. A já jsem říkala: „To bude dva, tři roky, určitě.“ A teď jsem se musela smát. Dvanáct let nám to trvalo. Ty jo... takže ano, když přijde nekuřák někam, tak on vlastně pak kouří. To dýcháte do sebe, takže tady možná jste hodně citlivá na tyto věci a s tím tělem to zřejmě asi každá ta látka je vlastně chemikálií, tak s vámi něco dělá. Jste hodně vnímavá. To je všechno. Nenechte si to ale jakoby znechutit. Jakmile projevíte Odpor, tak se vám to bude dít často, protože to tělo vás tam povede do těch oblastí, kde se s tím potkáte. Čím větší Odpor máte, tím víc se musíte, tam nastává změna až tehdy, kdy vám to přestane být jedno. I to tělo reaguje jinak.

***Co v našem životě znamenají děti. Proč je někdo má a někdo ne? Je mi 40 a myslím, že už děti mít nebudu. Proč? Děkuji za váš názor.***

Teď to řeknu docela - nevím, jestli se vám to bude líbit. Vy jste to tak chtěla. Vy jste si vybrala Osud, kdy třeba ty děti ještě můžou být. Pozor, ženy mohou rodit teď už ve vyšším věku, i přes padesát. Na tom nezáleží. Jestliže už máte v Osudu a máte to v DNA, že mít děti budete, tak je mít budete, i kdybyste je nakonec přece nechtěla. To jsou

strašně zvláštní věci, které vás tady potkávají. Ten Osud je hotový. Děti samozřejmě máme. Někdo si je přeje strašně moc, má vymodlené děti. Pak si je tím pádem, jak na ně dlouho čekal, třeba rozmazlí a pak zase říká: „Já blbec. Jak mi bylo dobře bez dětí.“ To jsou samé Odpory, tak jak to prožíváte, takže ano děti jsou, protože děti jsou planeta. Každá další generace, která přichází, víte, jak vypadá ve skutečnosti planeta? Vy vidíte jenom kuličku. Tak to není. Ona má svou časoprostorovou dráhu to je ta její otočka, kdy ona se točí ta kulička, a je to jako kdybyste, dámy, dělaly jste někdy takovou tu pletenou dutinku, která byla ve špulce takhle ty hřebíčky a dole vznikal takový pletený jakoby provázek. Dělaly jste to někdy? Tak přesně tak se rodí děti, umírají staří lidé. Rodí se, furt se rodí, takhle se plete. Ta planeta vypadá jako čárka. Proto říkám vlastně časoprostorová křivka. A vidíte, lidskýma očima to nemůžete vnímat. Takže aby tady se udrželo to Vědomí vyvíjející se a mělo ten obal, my jsme jedna bytost, tak všechny ty hmotná těla mají pokračující děj a ten děj je nastaven i vývojem jednotlivých jedinců. Takže matka, otec mají nějaké vlastnosti, přijde obrovská sympatie. Oni to mají v Osudu cvak, protože si vyhovují Karmami a vším, co tam mají spolu prožít. To je nádherná chemie. Pak spolu mají miminko, třeba jedno takové a jedno makové to už je jedno, každé má jiné vlastnosti, zase podle té části Ducha, které si chtělo zvolit něco pokračuje. Takhle se vlastně plete časoprostorová křivka planety. A takže vidíte, že je to jako když vy dneska žijete v tom jednom těle a myslíte si, že jste furt stejní. Nejste. Vám se ta časoprostorová křivka plete úplně jinak. Ano, tam zase umírají buňky. Jednou za několik let je vaše tělo úplně jiné. Tam nežije jediná buňka, která kdy žila. Protože se obnovují. Mají nějakou životnost. Takže to je taky taková iluze, kterou vy považujete za vaši realitu. Ne, ale vaše Vědomí tady může chodit. Proto se prochází a jsme vyhnáni z Ráje, abychom prošli tím Peklem, než zjistíte, kdo jste. A od toho je tady třetí dimenze, kterou dneska opouštíme. A do toho konce třetí dimenze jste nesměli nikdy vědět, proč se to děje. Takže aby planeta žila jako bytost, tak se tohle musí dít. Také jsou tady potom větvičky takhle vývojové, které potom zanikají, když už splnili své úkoly. Takže spoustu rostlin nebo živočichů anebo někteří lidé v tom životě nemají mít už třeba děti, protože je jasné, že třeba ten rod má skončit. Už si splnil své vývojové to, co se měl naučit, takže on tam jakoby zaniká. Žádné potomky nemá. Tam jsou různé varianty, ale vždycky je to naplánované v tom celkovém stoprocentním ději té planety.

***Ve kterém roce se od sebe oddělí reality 3D a 5D na fyzické rovině tak, že školáci z jedničky až osmé třídy už nebudou ve stejném prostoru s deváťáky. Děkuji za odpověď.***

Víte, já vím, že teď asi nebudete spokojení, jak to řeknu, i když až vám to řeknu, tak vám bude jasné, že to není tak jednoduché. Vy si to představujete, že teď se to tak nějak uřízne. Ne, nebude to. Teď je prostor tak zvaný 4D. Je to prostor, ve kterém se objevují nové informace, které vám dávají prostor k tomu, abyste změnili Vědomí, protože jste vývojově připravení. V tomto prostoru 4D vidíte, že je tady spousta lidí, kteří naopak, těch tříd je mnoho proti té jedné, na to nemají. Oni to nemohou pochopit. Takže oni se k tomu ano nedostanou. A oni to ani nezaslechnou, anebo tomu neuvěří. Zkrátka hodí to za hlavu. Nebo se jim udělá špatně. Jsou od toho odtlačeni. Tam jsou různé varianty. V této době se dostanou do toho prostoru té 4D, k těm informacím, i část lidí, kteří ještě

do těch 5D neprojdou, ale jenom něco třeba nasají. To také je možnost. A někteří toho využijí. To už je nastaveno v každém DNA vašeho těla. Protože Osud váš je hotový. A je nastaveno u každého člověka, kdy se narodí a kdy odejde v ději, který přichází nebo který nastane v tom Osudu. To znamená, že každý z vás si dožije ten svůj Osud, ale planeta poletí. Akorát se oddělí vlastně potom odpojení se, když ten člověk zemře, tak se oddělí to Vědomí a buď zůstává na planetě, anebo se vrací zpátky ještě do planety, která ještě má 3D podmínky. To znamená, tam budou podobné podmínky jako tady, ale vám jako jedinci Vědomí to bude úplně lhostejné. Pro vás to bude zase planeta, která tam je. Víte dokonce, nyní se sem třeba rodí část dětí, které už zažily nějaký prožitek. Pozor, v tomto životě to považují třeba za vzpomínky. Některé děti už tam žijí, protože ta planeta je také 5D a přichází nám pomoci. To je zhruba těch 240 dětí, které se mají narodit, aby měly vysoké EQ a IQ a vedly nás. Ale je tu také mnoho dětí, já jsem také byla takovým dítětem, i když bylo nastaveno, že mé tělo odolá. Co to znamená? Žila jsem v 5D. To, co se tady odehrávalo mi bylo utlumeno samozřejmě, protože už jsem tím jednou prošla, to znamená, že závoje mi byly nastaveny abych se ta tady nenudila, abych přece jenom něco řešila, ale neměla jsem komplikovaný život v tom dětství do těch dvaceti let a následně jsem musela složit podmínky a zkoušky, abych vám mohla vysvětlit všechny procesy, takže jsem musela prokázat jistou míru Pokory samozřejmě ve všem, abych mohla vysvětlovat dál. Ale přesto, že jsem věděla, že jsem odjinud, že tyto projevy lidskosti, které tady do té doby byly, jsou mi cizí, tak se mi nikdy nestýskalo. Kdyby se mi stýskalo, tak bych tady nechtěla být. Rozumíte mi? V současnosti některé děti mají, že jim program Hmoty předhazuje planetu jinou a stýská se jim. Oni tu nechtějí být. Z toho jsou potom obrovské psychické problémy. Pokud se setkáte takto v okolí s někým, kdo takové dítě má, vysvětlit, že když jsem se narodil sem, tak tady mám svůj úkol a potřebuji si to ve spokojenosti odžít, jo? To je nejkratší cesta z průšvihů ven. Tohle je strašně důležité. Takže vidíte, že takto se nedá přesně určit, jako říct od kdy do kdy je tohle a nastává tamto. Zkrátka je to neprohlédnutelné lidským okem. Každý jedinec si to sám prožije.

***Dobrý den, chtěl bych se vás zeptat jaký je váš názor na tetování a piercing. Děkuji za odpověď.***

Záleží na tom, jak to prožíváte a s jakým úmyslem se necháváte tetovat. Třeba mágové si nějakým tetováním někteří chtějí vytvořit ochrany. Jsou různé magické znaky. To už je závadné, protože ten člověk si to nese sám. To je jako když dostanete cejch. Ale když si tam necháte nějaký obrázek hezký. Bacha varují vás před jmény, abyste pak několikrát negumovali.

A piercingy dobře, tak to už je vaše věc. To je to samé, jako když si postavíte domeček. Tohleto vaše tělo je vlastně váš dům. Takže když si na svůj dům pověsím já nevím co a líbí se mi to, no tak si to tam pověste. Ale už samozřejmě musíte počítat s tím, že se třeba móda změní, doba se změní, všechno je jinak. S tím vším musíte počítat. Pak už si ty následky nesete sami. Takže podle libosti. Také třeba jste potom zkoušeni, když vám přijde dítě domů a teď to chce. Jestli to s vámi lomcuje. Máte různé strachy. To je ve zkušenostech.

Já jsem vysvětlovala, že třeba moje jedno děťátko se nechtělo učit a nebylo možno mu vysvětlit, aby se učilo, tak jsem ho klidně nechala propadnout. A ona pochopila. Rok života jí to stálo. A najednou jí to šlo. Musíte vždycky něco obětovat. Když rodič chce zabránit, aby dítě šlo do něčeho, do nějaké pitomosti, tak tomu nezabrání, protože on tu zkušenost potřebuje mít svou. Nic mu ji nenahradí. Někdy v budoucnosti by právě kvůli tomu mohl někde zaškobrtnout. Takže vysvětlit rozumně a když chce, tak mu to umožnit. A on s důvěrou se k vám pak navrátí a možná, že si pak vypláče takhle tu chvíličku jakože, ale nevyčítat, dobrá zkušenost. Vše skutečně je pro něco a děje se proto.

***Ivanko, poslední dobou mě začaly přepadat divné obrazy. Mám sedmiměsíčního chlapečka a vzpomínám si, že jsem to začala asi pozorovat v těhotenství. Uvedu několik příkladů. Například vařím si doma u rodičů vodu na čaj. Můj otec sedí u stolu, voda se vaří, jdu pro konvici, a jak mýjím otce, naskočí mi obraz, jak mu nalévám vařící vodu na hlavu.***

To dělá hmotný Pán. Ano, ten umí hezké věci.

***Nebo беру svého syna pod paží a na polici leží nůž na kartóny a v hlavě mi naskočí obraz, jak mu podřezávám krk.***

Nebojte se. On vás zkouší. A teď jsou různé varianty. To je to zesilování hmotného Vědomí. Pozor lidi, kteří se pak bojí těch hmotných obrazů, tak posilují to hmotné Vědomí a to tělo vám to dělá. To je to samé jako noční strašení, když vás bude děsit, že najednou se napne peřina a vedle postele stojí černá postava a má červené oči. Ano tělo, pozor, tělo hodí obraz. Tělo, Hmota je dokonalý systém. Tělo hodí obraz a dokonce i vám začne bušit srdce. To dělá jedeno jediné Vědomí, aby vám navodilo, že se bojíte a nic není vaše. Když se budete bát, pozor, jednou mi psal pán: „Ivanko, ještěže jsem tě poslouchal. Já to nikdy neměl a najednou to přišlo. To byla hrůza. Já jsem tedy vydržel a on zmizel.“ Během pár vteřin to zmizí a přijde taková blaženost, veliký klid, protože vy se najednou dostanete do stavu Boha ještě většího. Tam se otevírá vlastně ten kanál. Jenže druhý den mi napsal: „Ivi, já se bojím jít spát, to je blbé, co?“ Jo, to už je blbé. Takže on to zkusí ještě jednou, protože ono to vlastně zabralo, aspoň v tom dopadu toho, že se to posunulo a ten druhý večer, kdy se bál spát a kdyby to znovu jakoby viděl. Říkám: „Ne,ne,ne, ty se nesmíš jít bát spát zkrátka.“ Tohle potřebujete prokázat. A tohle je něco podobného. Kdybyste tomu podlehli, začali se toho bát, tak on zesiluje, až se dostanete potom do obrovského strachu, že něco takového uděláte. Ty, co by zmáknul úplně, tak ti by to třeba mohli i udělat, protože to berou jako, že je to třeba i jejich. Ale tady už můžete vidět, pozor, jak se vám rozdvojuje Vědomí. Vy to vyprávíte, vnímáte to, ale vidíte, že to není vaše. On vám to někdo předhazuje. Ano, hmotný Pán vám to takhle předhazuje, co máte dělat. Vy máte vědět, co neudělám. Co mě nikdo nedonutí. Rozumíte mi? On pak přestane. A teď vám nesmí vadit, že se to tam odehrává, že já nejsem špatný nebo jsem nemocný, teď takové různé varianty. Bacha, někdy je těžké, když začnete zmatkovat a jdete k lékaři. Pak už tam jsou různé varianty. Vy v této skupině, kdyby se vám to dělo, tak už potom budete vědět, o co se jedná, ale



běžně lidi by se báli, že jsou psychicky nemocní a mohlo by to skončit několikaletým docela dramatem, ale to už je nastavené v Osudu.

***Budu pokračovat. V těhotenství jsem měla například obraz, jak se mlátím prstýnkem do břicha. Nyní také, jdu si nakrájet chleba a naskočí mi obraz, jak mlátím Maru, svého syna, prkýnkem. Dost mě tyto obrazy co mě přepadají, děsí. Svého syna miluji a nikdy bych mu nechtěla ublížit. Ivanko, mohla byste mi prosím říct co to je a kde se to bere? Jsem normální? Děkuji za odpověď.***

Jste normální. Nebojte se. Vy se jenom potřebujete toho nebát a odolat mu. Říct mu. Nedávno mi psala paní: „Ivanko, na mě zabírá, když ho pošlu do prdele.“ To zkuste.

***Dobrý den, Ivanko. Je možné z pesimisty udělat optimistu, aby viděl svět v radosti?***

No, jde to, ale pomalu teda.

***Za druhé. Před čtyřmi lety se mi otevřely energie. Obrovskou rourou seshora dokážu stáhnout energii a její pomocí léčit.***

Bacha na to. To je stav magie. Odevzdejte ten dar. Nevyužívejte ho, protože to vás strhne. Víte, nedávno jsme řešili takovou věc, dost obtížnou. Asi před půl rokem na FB. Vy, co jste na FB, tak jste to tam prožili. Vysvětlím vám to. Hmotný Pán má své triky. Východ do Pokory je strašně obtížná věc a má svá pravidla. On dává v Bílé magii dary. To je jeden z nich třeba, co tady uvádíte. Buď umíte léčit, nebo umíte najednou malovat, vidíte ty Duchy, a tam byla paní na FB, která malovala tyto obrazy anebo říkala lidem, jak jsou daleko. Slyšíte to? K čemu vám je, že někam přijdete a někdo vám řekne, jak jste daleko. Zaprvé to je zvědavost, ale hlavně hmotný Pán dává takový dar. Ano, ona ta žena to skutečně vidí. Myslí si, že pomáhá, ale nepomáhá, protože přes ni ten dar ji dal ten hmotný Pán, a teď se dívejte. Když tam přijdete a budete si říkat, jak jsem daleko. Jsem borec a ona vám řekne, někde nízko. A vy se naserete. Máte Odpor jak Brno, je váš. Takže hmotný Pán se chechtá, protože vás uměl chytit na špek. Když tam jdete a myslíte si, že jste někde nízko a ona vám řekne, že jste někde vysoko. Tak zase zpychnete. Je to to samé. Takže to je k ničemu. Co s tím budete dělat, až vám někdo řekne: „Jste někde tady pod šestou čakrou.“ Co? Nic, jo. Takže bacha. Tímto způsobem hmotný Pán takto hrabe do toho světa pro ty, kteří už by mu unikli, a snaží se je stáhnout zpátky a to je hodně těžké pro toho člověka, aby ten dar vrátil. Proč byste měla léčit druhé lidi, když oni se mají naučit neonemocnět. Je to váš Odpor, který jednou zaplatíte. Odpor k nemoci toho člověka a ten Dar je velice ožehavá záležitost. Pozor na to.

***Seshora dokážu stahovat energii a její pomocí léčit.***

Vy se máte stát Světlem a ne se napojovat na nějakou energii. To je vždycky záležitost hmotného Vědomí, které chce něco za něco. Je to takový ten čert z pohádky, který přijde, rozbálí smlouvu a řekne: „Píchni se do prstu a podepiš se mi krví.“ To je to samé.

### ***Otevřelo se mi třetí oko.***

Neotevřelo. Já vás nechci naštvat. Já vám chci pomoci. Rozumíte. Už jsem to tady dneska říkala, že teprve tehdy, až se vůči všemu, co tady existuje, zastaví útoky vašeho těla, tedy i proti nemoci a nepřivlastníte si žádný Odpor, teprve tehdy se automaticky otevře. Nejde to tím. Vize neznamenaají, že máte otevřené třetí oko, protože vize podstrkuje a podvrhuje hmotný Pán, aby si vás vedl. Bílí mágové právě myslí a Černí mágové, že mají otevřené třetí oko, protože vidí, ale oni vidí PodSvět. Ale vy máte přesáhnout planetu. Vy máte ucelit své Vědomí, aby vás planeta Matka porodila jako Božské Vědomí po průchodu hmotného Světa. Tohle je ještě závislost neboli stav Hmotný.

### ***Občas mě to vyčerpává.***

Bodejť.

### ***Mám se léčení lidí dále věnovat? 54 let.***

Rozhodně ne. Záleží na tom, jestli to dokážete. Stačí se jenom rozhodnout a je to velmi důležité. Je to ten samý příběh, pro vás, co jsem vyprávěla s tím chlapcem. Poslechněte si základní přednášky a možná ještě nějaká audia, nevím, jestli posloucháte, protože, kdybyste znala audia, tuto otázku už nepoložíte. Je to velice nebezpečná hra.

***Po poslechnutí vaši přednášky v říjnu jsem si řekla, že vám napíšu o pohled na soužití s dospělými dětmi. Ráda pečuji o děti jako máma, která vaří, peče dobroty, i když už jsou obě dospělé. Moje otázka se týká toho, jak s nimi komunikovat, když já z jejich jednání cítím nadřazenost, aroganci, neochotu cokoli udělat, když je požádám o pomoc. Oba dva přijímají, ale dávají neochotně, nebo vůbec nic. Okřikují, nerespektují věci tak jak jsou ani naše domluvy, které nefungují. Chovají se nadřazeně i k mé matce, které je přes osmdesát. Faktem je, že mamka mě často před nimi pomlouvala a to samé dělala i ex-manžel. Pravdou je, že maminka a ex-manžel jsou si velmi podobní.***

Tam je vidět, že to učení muselo pokračovat. Jakmile odmítnete někoho v rodině, vždycky pokračuje potom někde někdo jiný a další. Už znáte pravidla. Už víte, co to je.

***Jejich otec po našem rozvodu si je také kupoval a to je v pořádku. Vybrala jsem si je jako své učitele.***

Výborně, tento postoj je dobrý.

***Jenom si říkám, co mohu udělat ve vztahu s dětmi, aby měl šanci fungovat a bylo to přínosné pro všechny zúčastněné. Domluvy neměly efekt téměř žádný. Děkuji s pozdravem. Xy.***

Víte, bude to hodně těžké, protože musíte si uvědomit, že oni jsou Vědomí a že hmotná složka, která tohle činí, dělá sama sobě, což víte už vy, když posloucháte. To znamená,

že ty děti, když milujete, tak jim to nesmíte dovolit. Musíte nastavit pravidla a dodržet je i s tím, že se jich budete muset možná na nějaký čas vzdát. A to je hodně pro matku těžké. Kdyby mi tohle moje děti udělaly. Pozor, mně by to už neudělaly, protože já se k tomu umím postavit. To je vývoj. To je všechno vývoj. Tak já bych jim nastavila hranice tak, že buď se budou chovat slušně anebo zkrátka vrátí klíče a nebudeme se navštěvovat do té doby, než si uvědomí, že mě potřebují. Že tam budu kdykoliv jim k dispozici, ale jenom když se budou chovat slušně. A nebojte se, oni si to pak po nějakém čase rozmyslí. Pozor, to není žádný můj útok v negativní emoci. Já jim jenom nastavím hranice a taková pravidla a taky jim bude chybět ta péče a ta láska, kterou cítili. A vůbec mi nebude vadit, že si je někdo kupoval. Ano, to je součástí vývoje. Tam je celá skupina lidí, která dělala věci, které se děly a muselo se to tak dít. Teď je důležité jim ukázat, jak se ke světu nemají chovat, protože jinak budou ty moje děti, které vypadají jako moje děti, trpět. A to je pro vás hodně těžký oříšek, někdy. Ale vyplatí se. Trvá to někdy léta. Ale změní se to.

Když jste slabí jako rodiče, pak si to uvědomujete. Mám také v okolí lidi, kteří říkali: Já jsem toho svého syna strašně špatně vychoval.“ Já říkám: „Tys ho vychoval tak, jak jsi ho vychovat měl.“ To je právě to, co vy nevíte, že všechno pokračuje správně. Ten člověk zase další je připravený pro vybití Karem zase jiných lidí a zase společných učení, kterých tam mají užít. Takže to je ta pletená časoprostorová křivka, která pokračuje a vyvíjí se. To je realita.

***Dobrý den, Ivanko. Poslouchám vaše přednášky, ale s tímto si nevím vůbec rady. Pořád si říkám, co mi to má říct a proč já? Jedná se o mou dceru, 14 let, a už mě to trápí dlouho. S jejím tatínkem jsem se rozešla já za násilí. Jí bylo šest let. Mám tedy ještě syna. Tomu je devět. Tam je to v pořádku, ale dcera kdykoliv přijela z víkendu od něho, odmítala mě, počůrávala se, tři dny měla záchvaty vzteku. Takhle to bylo prakticky až do jejích třinácti let. Jenže v době puberty, když už jsem měla čtyři děti, začala na nás i děti být hodně zlá. Špatně se učila, moje pravidla přestala respektovat a začala utíkat z domu. Moje chyba, že když jsem něco řekla, tak tak přesvědčovala, že jsem to nakonec dovolila a nebyla důsledná.***

Ano, vy potřebujete být jako rodiče velmi důslední.

***V květnu tohoto roku jsme měli nějaký spor. Začala mít záchvat, hysterčila, rozbila dveře, utekla balkónem. Já dvacet čtyři hodin nevěděla, kde je. Tedy tušila. Kamarádka jí kryla. Poté zavolala otcí. Ten si pro ni přijel a křičel. Ponížoval mě. Ona se sbalila a odešla. Já šla na sociálku se poradit, jenže on jim dal nějaké zprávy, a když jsem na ní byla našťvaná, už ani nevím, co jsem tam psala. Na sociálce řekli, že ji citově vydírám a týrám. Měsíc byla u něho a pak se s brekem vrátila, že jí táta nechce dovolit střídavou péči a je na ní hnusný.***

To je logika. To Ego využívá rozkolu těch rodičů, kde bude mít výhody. Jakmile uteče k tomu jednomu, tak tomu Egu se také nebude líbit, když to Ego má přebujelé to dítě,

tak začne mít tvrdší podmínky, takže ono zase utíká zpátky. To je šílená věc, když necháte dítěti takhle, proto rodiče, kteří nemohou spolu žít, musí se rozvézt, by se měli domluvit nebo skutečně, tím procesem se z toho dítěte stane ruina. Tady by každý ten jeden rodič měl o tom druhém mluvit s láskou, s respektem. Je to rodič. Jakmile tam jsou pomluvy z každé strany na druhou stranu, tak ono se to nabaluje.

***Čtyři měsíce byla u nás. Jednou zase utekla a to už jsem teda řekla dost a vyslechla si, že jsem nikdy neměla mít děti, a že nejsem její máma a nikdy nebudu a že táta mě mlátil a že jsem si to zasloužila a ještě horší věci. Poté k němu jela na víkend a v pondělí mi volala sociálka, že mi ji berou a dávají k otci. Že jí prý mlátím, piju, upřednostňuji ostatní děti. Nikdo mi nevěří. Mé svědomí je čisté. Ale čeká mě trestní obvinění. Nevím, co dělat. Jsem na tom psychicky velmi špatně. Už jsem ji neviděla měsíc. A ani nechci. Prosím, poradte mi, proč se to stalo. Já ji nebiju, netýrám. Ona to s otcem nahlásila. Bojím se o ostatní děti. Moc vám děkuji, Ivanko, pokud mi odpovíte.***

Samozřejmě základem je, že Osud jste chtěla. To je to nejdůležitější. Tady jsou děje, které samozřejmě napravují všechno, co jsme z minulosti neuměli nebo uměli. Jestliže já mám čisté svědomí a to je hodně důležité, co teď řeknu a pozor, jste Vědomí, nejste Hmota těla. Jestliže já vím, co jsem skutečně udělala a hlavně neudělala, to je takzvaný, to je jedna z nejvyšších zkoušek, která existuje. Je to zkouška být za darebáka. Tak mi musí být úplně jedno, co si o mě kdo myslí. Tento proces tady musel probíhat i předtím v různých jiných variantách dokazování někde v rodině, že jsem dobrý, že jsem to myslel dobře a teď takové to šponování, protože ono se to pak stupňuje. Ten děj je tam vyvozený. Já bych ji úplně v klidu nechala otci. On měl velkou míru na tom, aby se to dítě takhle roztrhlo, protože tam zřejmě musely být veliké pomluvy a útoky. Takže ať si tu holku teď užije a já si aspoň trochu teď odpočinu a pozor, žádné bědování. A šla bych úplně klidně s klidem se nechat vyšetřit, protože vím, že jsem to neudělala. Budete to muset nitrem přijmout. Víím, že je to velice dramatické. Teď se odehrávají hodně dramatické věci. Vy o tu holku nepřijdete, pokud proti jejímu chování nebudete mít nitrem žádné negativní emoce, protože ona má oblečený děj na sobě. To je hodně těžké pochopit. Takže není špatná. Ona je Vědomí. Jenom propustit to vlastnění toho dítěte a obhajovat tu Hmotu mého těla, která je také iluzí. To je strašně důležité. Tehdy se to všechno vyšetří. Ale já nevím v takové míře. Když to s vámi takhle hýbe, jestli to dokážete udělat bez jediného negativního Poryvu. Nechte ji tátovi. On o ni stojí. Je tam.

Vzpomínáte si na příběh, který jsem četla buď v Třebíči, nebo někde na Moravě, v Otrokovicích o té ženě, co se už vzdala i toho syna, který tenkrát byl zavřený někde v tom ústavu, že dělal strašné věci, včetně drog a všeho a pak vlastně když vylezl z toho, nechal toho ze dne na den. A pak mu chtěla po několika letech pomoci, jak odjel do Anglie a pak vlastně umíral. On říkal: „Já asi umřu. Oni mě zabijou.“ Ano, ta se dokázala všeho vzdát a všechno se narovnal. Přesně takhle to je, ale potřebujete to dokázat.

Mimochodem mám s touhle Janičkou nádhernou historku. Chcete ji slyšet? Ježíš z takové vážné věci my skočíme sem, já se omlouvám, ale to vám říct musím.

Minulý týden mi tahle Janina volala Zdeničce a říkala: „Zdeničko, já bych vám chtěla koupit nějaký dárek, ale vyberte si něco, co potřebujete.“ My neutrácíme za zbytečnosti a vždycky, když nakoupíme před pobytem, tak máme narvané to mé auto, úplně až pod střechu, a teď to nosíme v těch bednách a všem. Nosíme to hodně dlouho a tak jsme potřebovaly kárku. A tahle Janička, když se dozvěděla, že potřebujeme kárku, tak nám tu kárku koupila. Tak já jsem jí psala, že jí moc děkuji a říkám: „Jano, my jsme velcí dlužníci, ty jsi nám darovala už pianino před těmi třemi nebo čtyřmi lety a hodně posloužilo, udělalo hodně radosti, a ještě jsi ani na tom Statku nebyla. Já pro tebe někdy zajedu, přivezu tě a zase tě odvezu domů.“ Protože ona nemá auto. Ona žije v Brnné v takovém srázu, v takové malé, dřevěné chaloupce celoročně. A je šťastná. A pozor, když jsem tam tenkrát byla pro to pianino, ta cesta tam je jenom, to je takový sráz ta Brnná, kde fakt se jezdí jenom jednosměrkami, a ta cesta je jenom jedna úzká. Takže když se tam někde zaparkuje auto, tak musí být úplně někde v nějaké fakt škvíře, aby tam projelo případné auto, které pojedě nahoru, tak tenkrát to moje auto bylo tak jedním kolem nad propastí. Tři kola teda byly dobré. Jsem hodně odvážná. A já jí říkám: „Ale musíš si pro mě přijít k té kapliče, protože nevím, jestli v tomto počasí, tomu autu, už mu je sedmnáct, jestli tam tedy by vyfunělo. Já bych přijela za tebou aspoň na čaj, že si pokecáme. Už jsi toho pro nás tolik udělala, tak aspoň jako kamarádky si popovídáme. Je to zajímavý člověk. A ona mi napsala: „Ivanko, to nejde. Já bych tak strašně ráda. Já to obrečím, (híhňala se, ona z legrace), ale víš za prvé ta silnice je furt příšerná a za druhé já nedostanu mezi Vánocemi a Silvestrem žádné volno, kdy ty máš volno, takže budeme to muset zkrátka nechat na někdy.“ Tak jsem jí zase já napsala v Pokoře: „No, s tím se budu muset já smířit, hihhi, tak ne, tak já to samozřejmě respektuji, ale až budeš mít někdy čas, tak já klidně fakt pro tebe někdy přijedu.“ A zrušily jsme tu mou návštěvu případnou tam. Druhý den ráno, email: „Tomu neuvěříš. Tři roky urgujeme opravu silnice na magistrátě. Dneska ráno nastoupili dělníci. A nejenom to. Já s tímto údivem přijdu do práce a dozvěděla jsem se, že 28. prosince dostanu den volno. Můžeš přijet?“ A ještě tam napsala do závorky: „Díky, Pane Bože.“ Pak už se dějí věci, že i když chcete někam jenom přijet, tak už i opravují silnici. Super.

***Já mám tady jeden takový důležitý, vytištěný dotaz. Je to drama tedy. Je to drama, ale potřebujete ho slyšet a také ho potřebuje slyšet ta žena, která ten dopis napsala. Milá Ivanko, psala jsem ti sice i na FB, ale já vám musím napsat o radu.***

***Za prvé. Jak jí pomoci.***

Já to nevím, já jsem to nečetla na tom FB. Já tam spoustu věcí nenajdu tedy, takže.

***Jak už víte, včera se pokusila o sebevraždu, protože má bolesti nohy, migrény, ale ona tomu říká smrtelné bolesti. Prý, že je v neustálé bolesti, temnotě, hněvu a je stále nazlobená. Léky jí nepomáhají. Nikdo jí***

***nedovede pomoci. Je neužitečná a na přítěž. Nespí. Spí hodinu denně už několik měsíců, protože bolest jí spát nedovoluje. Občas necítí celou nohu. Chodí o hůlce a lékaři nevědí proč. Z její minulosti vím, že otec ji neměl rád od narození. Sestra ji podvedla se snoubencem. Neumí odpustit ani snoubenci ani otci. Sestře odpustila. Kromě toho se stydí za svůj zdravotní stav. Nechce chodit s hůlkou. Nechce brát léky, aby nebyla hloupá. Trápí se dietami atd. je tam toho opravdu hodně. Kromě toho lže, aby netrápila nás a rodinu. Prý ji nic nebolí, je v pořádku, nepotřebuje peníze atd. Ona přežila, a tak vím, že je naděje. Rodina a přátelé jí musí pomoci. Pokud to bude akceptovat, chceme jí nastěhovat k nám. Sehnat psychologa. Chceme jít na kliniku co léčí bolest a chci ji naučit akceptovat minulost, odpustit a jít dál. Je tu něco víc, co můžu pro ni udělat?***

***Za druhé. Včera mě napadla hloupost jako záchrana. Můj manžel se mi vysmál, tak nevím, zda mi to podsunulo Nadjá nebo Satánek. Včera mě napadlo, že jedinému člověku, kterému věří, je můj manžel. Jemu napsala email: „Sbohem, už nemůžu.“ A právě můj manžel ji zachránil. Zalarmoval policii a sanitku. Manžela miluji. I on mě. I děti. Ale já jsem mu řekla, že ona nemá nikoho, máma jí zemřela na rakovinu a potřebuje občas objetí a lásku, ať ji občas obejmeme anebo pohladí anebo posedí s ní. On se na mě díval a řekl, že ze mě hovoří Dábel a že nejsem normální. A to jsem mu nemohla říct, že kvůli jejímu životu bych i akceptovala, kdyby s ní strávil více času a možná i víc, když ji to zachrání, protože je to asi něco nenormálního. Ale já vím, že ona ho má nejraději na světě. Ví, že si rozumí a ví, že on by ji zachránil. Ale manžel nechce o tom ani slyšet, protože miluje mě a máme rodinu a není to správné. Jiného přítele si pravděpodobně nenajde, protože nikomu nevěří. Má 38 roků a problémy s nohou, migrénami, mozky, a tak jsem ho brala jako jedinou naději pro ni.***

Tak, Martino. Váš manžel je moudrý. Uvědomujete si, jak by to dopadlo? Tam je tak strašně Odporů v minulosti, že ty nohy jí musí bolet tu paní. Tam je takových Odporů nejenom do minulosti, k otci a ke všem dějům a situační, tam to bude do obou nohou. A tam je takový pesimismus. Veškeré tři čakry dolní, celé hmotné, jsou obrovsky ucpané. Ten člověk musí mít bolesti jako platbu. I když lékaři objektivně na těch nohách nic nenajdou, tam chybí energie, protože první čakra je uzavřená. Tím, že ona se ještě za to stydí a schovává to a lže, aby tlumila některé informace, tak si i o sobě myslí, že je špatná. Takže tady není cesta, jak povolit tu první čakru. A váš manžel je velmi moudrý v tom, že on ví, jak by to dopadlo. Takový člověk, když je mu s někým dobře, tak on se na něho pověsí. On ho začne vlastnit. Začalo by to tím, že by chtěla pořád víc a víc být s vaším mužem, i když nemuselo by tam ze strany vašeho muže k ničemu dojít, ale určitě by vám to soužití rozpadlo rodinu. Jsem si stoprocentně jistá. Ten člověk se musí naučit sám. To je jako když budete pořád nějakému dítěti hrát maňáskové divadlo, aby přehlížel, jak má řešit své věci. Ten člověk se musí naučit řešit své věci s klidem a mírem a bez Odporů. Jestli se sejít, tak se sejít všichni, ale také s

mírou, abyste nepodřídili všechno. Můžete ji mít jako kamarádku, můžete tam docházet nebo ona k vám na návštěvu, ale ne každý den. To nejde takhle. Vy nemůžete tímto způsobem nikoho zachránit. Ten člověk se to musí naučit sám. A protože dlouhá léta a celý život takto nežil skoro čtyřicet let života, a hlavně on si musí sklízet své činy z minulosti. Ona měla takového otce a takovou sestru s těmi ději, které dělala předtím sama. Taková je pozice v nižších třídách, že co udělám druhému, v následném životě já sklídím. A abych pochopil, tak musím přijít na dno. Abych věděl, co nemám druhým lidem dělat. Tady byste zasahovali do toho hlubokého učení a obětovali byste rozpad vaší rodiny. Buďte ráda, že máte milujícího muže a že je rozumný. Rozumí si? Výborně. Půjdeme tam na návštěvu, on ke mně, všechno. A teď ještě, můžete jí nabídnout psychologa. Může souhlasit a nemusí. Zase netlačit, protože už je to nastavené, jestli to ten člověk přijme anebo ne. Léky na bolest. Pozor, odpuštění, ten člověk nezná pravidla odpuštění. Pokud si s ní budete povídat, může trochu něco pochopit, ale jak přijde další míra Odporu, protože vy se narodíte do určité pozice těla a posledních Odporů výše koeficientu, který jste měli v posledním těle. A za ten život uberete jenom určitou část. Víc nemůžete. Taková míra Odporů nejde srazit do míry, kdy by ten člověk byl absolutně spokojený. Vždycky tam ještě něco bude. Takže v klidu. Netlačit na pilu. Pomocť, jak můžu, ale neubližte své rodině.

Obětovat se v tomto případě by jí nepomohlo. Ona by si pak ještě vyčítala, když by se něco rozpadlo. A tímto způsobem by to skončilo. Ta míra toho, že ten člověk to pochopí, není ještě naplněná.

***Dobrý den, paní Ivanko. Mám na vás prosbu, zda by bylo možné mi vysvětlit, proč se cítím v podzimním období tak špatně, proč trpím zácpou a smutkem. Pracuji jako zdravotní sestra. Jsem sedm let rozvedená. Má dvě dospělé děti, které žijí odděleně. Ne se mnou. Žiji sama. Rodiče a bohužel i sestra mi všichni zemřeli právě v období podzimu. Nevím, jestli jsem si nevytvořila nějaký blok anebo dělám stále stejné nevědomé chyby, které mě ovlivňují. Každého podzimu se předem obávám.***

Vidíte to? Už se blíží podobné období, které prošlo v minulosti, a to tělo si to pamatuje. A okamžitě začne házet takové ty stresy podzimní. Začne být dlouhá tma a ten člověk si neumí vybrat na tom něco to hezkého jako třeba, že vám je doma teplo, takže je tam útulno. Že si můžete zapálit svíčku. To třeba přes léto dělám velmi málo, ale na podzim to dělám každý večer, protože to je příjemné v tom bytě a vy byste nikdy nezažili tu útulnost toho bytu, kdybyste nepřišli zkřehlí zvenku.

***A zácpa? Ta mi chodí ve vlnách. Chvilku je vše OK, najednou mě přepadne a trápí i dva měsíce. Snažím se tomu přijít na kloub, ale nějak na to nemohu přijít. Pokud budete mít pro mě radu, budu ráda.***

Ano, to je vlastně pesimismus na jedničce. Špatné období je tam poznamenané tím dějem těch úmrtí těch rodinných příslušníků. To tělo si pamatuje děj a hází nepříjemné pocity. A jestliže ona jim podléhá, tak se uzavírá první čakra. A ta ovlivňuje střeva a nohy, takže vždycky tam bude ten dopad tímto způsobem. Z toho se dá vymanit. Bude



to trvat asi pár let, protože každý ten podzim máte šanci zase zapracovat na tom, když přichází to období, abyste odolala. A když to tělo hodí takový ten tón toho smutku nebo něčeho, že něco není, nebo melancholie, tak mu odolat. Zajdu si do kina. Nebudu se bát zácpy. To taky. „To zase bude zácpa,“ že jo, znáte to. Takže to tělo toho využívá a pak vám tyto věci dělá. Ale bude to nějaký čas trvat.

Loučím se s vámi. Bylo mi s vámi dobře a doufám, že vám se mnou taky. Já si totiž připadám, že melu furt to samé a vám se to líbí, což je pro mě s údivem, ale já vám za to strašně děkuji. Mějte se hezky.